ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2009

Vyhlásené: 19.03.2009 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

91

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 16. mája 2005 bol vo Varšave prijatý Dohovor Rady Európy o praní špinavých peňazí, vyhľadávaní, zaistení a konfiškácii ziskov z trestnej činnosti a o financovaní terorizmu. V mene Slovenskej republiky bol dohovor podpísaný 12. novembra 2007. Národná rada Slovenskej republiky s dohovorom vyslovila súhlas svojím uznesením č. 862 z 21. mája 2008. Prezident Slovenskej republiky dohovor podpísal 18. augusta 2008. Ratifikačná listina bola uložená 16. septembra 2008 u depozitára, generálneho tajomníka Rady Európy. Dohovor nadobudol platnosť 1. mája 2008 v súlade s článkom 49 ods. 3. Pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť 1. januára 2009 v súlade s článkom 49 ods. 4. K oznámeniu č. 91/2009 Z. z.

DOHOVOR RADY EURÓPY O PRANÍ ŠPINAVÝCH PEŇAZÍ, VYHĽADÁVANÍ, ZAISTENÍ A KONFIŠKÁCII ZISKOV Z TRESTNEJ ČINNOSTI A O FINANCOVANÍ TERORIZMU

Varšava 16. mája 2005

Preambula

Členské štáty Rady Európy a ostatní signatári,

berúc do úvahy, že cieľom Rady Európy je dosiahnuť väčšiu jednotu medzi jej členmi,

presvedčení o potrebe uskutočňovania spoločnej trestnej politiky zameranej na ochranu spoločnosti,

berúc do úvahy, že boj proti závažnej trestnej činnosti, ktorá sa stala narastajúcim medzinárodným problémom, vyžaduje použitie moderných a účinných metód na medzinárodnej úrovni,

veriac, že jedna z týchto metód pozostáva z odňatia ziskov a nástrojov z trestnej činnosti páchateľom,

berúc do úvahy, že na dosiahnutie tohto cieľa musí byť vytvorený aj dobre fungujúci systém medzinárodnej spolupráce,

zohľadňujúc Dohovor Rady Európy o praní špinavých peňazí, vyhľadávaní, zhabaní a konfiškácii ziskov z trestnej činnosti (ETS č. 141 – ďalej len „dohovor z roku 1990“),

odvolávajúc sa na Rezolúciu 1373 (2001) o hrozbách pre medzinárodný mier a bezpečnosť zapríčinených teroristickými činmi prijatú Bezpečnostnou Radou Organizácie Spojených národov 28. septembra 2001, a najmä na jej odsek 3 písm. d),

odvolávajúc sa na Medzinárodný dohovor o potláčaní financovania terorizmu prijatý Valným zhromaždením Organizácie Spojených národov 9. decembra 1999, najmä na jeho články 2 a 4, ktoré zaväzujú zmluvné štáty zabezpečiť trestnosť financovania terorizmu,

presvedčení o potrebe neodkladne prijať kroky na ratifikáciu a úplné vykonávanie uvedeného Medzinárodného dohovoru o potláčaní financovania terorizmu,

dohodli sa takto:

I. KAPITOLA

Článok 1
Vymedzenie pojmov

Na účely tohto dohovoru:

a) „zisk“ znamená akýkoľvek ekonomický prospech pochádzajúci alebo získaný priamo alebo nepriamo z trestnej činnosti. Môže ho tvoriť akýkoľvek majetok uvedený v písmene b) tohto článku,

b) „majetok“ zahŕňa akýkoľvek majetok, hmotný alebo nehmotný, hnuteľný alebo nehnuteľný a právne písomnosti alebo nástroje preukazujúce nárok alebo podiel na tomto majetku,

c) „nástroje“ znamenajú akýkoľvek majetok použitý alebo určený na použitie akýmkoľvek spôsobom, úplne alebo sčasti, na spáchanie trestného činu alebo trestných činov,

d) „konfiškácia“ znamená trest alebo opatrenie nariadené súdom v konaní o trestnom čine alebo trestných činoch, ktorého výsledkom je právoplatné odňatie majetku,

e) „predikatívny trestný čin“ znamená každý trestný čin, z ktorého pochádzajú zisky, ktoré sa môžu stať predmetom trestného činu uvedeného v článku 9 tohto dohovoru,

f) „finančná spravodajská jednotka“ (ďalej len „FIU“) znamená ústrednú národnú agentúru zodpovednú za prijímanie (a v prípade oprávnenia požadovanie), analyzovanie, šírenie a sprístupňovanie finančných informácií príslušným orgánom

   i) týkajúcich sa podozrivých ziskov a možného financovania terorizmu alebo

   ii) vyžadovaných vnútroštátnymi právnymi predpismi,

   na boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu,

g) „zmrazenie“ alebo „zaistenie“ znamená dočasný zákaz premeny, zničenia, prevodu, nakladania alebo pohybu s majetkom alebo dočasné prevzatie správy alebo kontroly majetku na základe príkazu vydaného súdom alebo iným príslušným orgánom,

h) „financovanie terorizmu“ znamená konania uvedené v článku 2 uvedeného Medzinárodného dohovoru o potláčaní financovania terorizmu.

II. KAPITOLA
FINANCOVANIE TERORIZMU

Článok 2
Uplatňovanie dohovoru vo vzťahu k financovaniu terorizmu

(1) Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby mohla uplatňovať ustanovenia obsiahnuté v kapitolách III, IV a V tohto dohovoru vo vzťahu k financovaniu terorizmu.

(2) Každá strana najmä zabezpečí, aby bola schopná vyhľadať, vypátrať, identifikovať, zmraziť, zaistiť a skonfiškovať majetok zákonného alebo nezákonného pôvodu, použitý alebo určený na použitie akýmikoľvek prostriedkami, úplne alebo sčasti, na účely financovania terorizmu alebo zisky z tohto trestného činu a poskytnúť spoluprácu na tento účel v najširšom možnom rozsahu.

III. KAPITOLA
OPATRENIA, KTORÉ JE POTREBNÉ PRIJAŤ NA VNÚTROŠTÁTNEJ ÚROVNI

ODDIEL 1
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 3
Opatrenia na konfiškáciu

(1) Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, ktoré jej umožnia konfiškáciu nástrojov a ziskov alebo majetku, ktorých hodnota zodpovedá takým ziskom a majetku nadobudnutým za špinavé peniaze.

(2) Ak sa odsek 1 tohto článku vzťahuje na pranie špinavých peňazí a na kategórie trestných činov uvedených v prílohe dohovoru, každá strana môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že odsek 1 tohto článku sa použije

a) výlučne v rozsahu, v akom možno za trestný čin uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie s hornou hranicou trestnej sadzby vyššou ako jeden rok. Každá strana však môže k tomuto ustanoveniu urobiť vyhlásenie vo vzťahu ku konfiškácii ziskov z daňových trestných činov iba na účely umožnenia konfiškácie takých ziskov na vnútroštátnej úrovni, ako aj prostredníctvom medzinárodnej spolupráce, na základe vnútroštátnych a medzinárodných právnych predpisov o vymáhaní daní a pohľadávok a/alebo

b) iba na zoznam vymedzených trestných činov.

(3) Strany môžu ustanoviť povinnú konfiškáciu vo vzťahu k trestným činom, ktoré podliehajú režimu konfiškácie. Strany môžu do tohto ustanovenia zahrnúť najmä trestné činy prania špinavých peňazí, obchodovania s drogami, obchodovania s ľuďmi a iné závažné trestné činy.

(4) Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia, aby vo vzťahu k závažným trestným činom alebo trestným činom podľa vnútroštátneho právneho poriadku mohla žiadať, aby páchateľ preukázal pôvod údajných ziskov alebo iného majetku podliehajúceho konfiškácii v rozsahu, v akom je táto požiadavka v súlade so zásadami vnútroštátneho právneho poriadku.

Článok 4
Vyšetrovacie a predbežné opatrenia

Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na umožnenie rýchlej identifikácie, vypátrania, zmrazenia alebo zaistenia majetku podliehajúceho konfiškácii podľa článku 3, najmä aby uľahčila vykonanie neskoršej konfiškácie.

Článok 5
Zmrazenie, zaistenie a konfiškácia

Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa opatrenia na zmrazenie, zaistenie a konfiškáciu vzťahovali aj na

a) majetok, na ktorý boli zisky premenené alebo prevedené,

b) majetok nadobudnutý z legálnych zdrojov, ak zisky boli úplne alebo sčasti zmiešané s týmto majetkom, až do odhadovanej hodnoty zmiešaných ziskov,

c) príjem alebo iné výhody vyplývajúce zo ziskov, z majetku, na ktorý boli zisky premenené alebo prevedené, alebo z majetku, s ktorým boli zmiešané, až do odhadovanej hodnoty zmiešaných ziskov rovnakým spôsobom a v rovnakej miere ako zisky.

Článok 6
Správa zmrazeného alebo zaisteného majetku

Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia na riadne spravovanie zmrazeného alebo zaisteného majetku v súlade s článkami 4 a 5 tohto dohovoru.

Článok 7
Vyšetrovacie právomoci a techniky

(1) Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na udelenie oprávnenia súdom alebo iným príslušným orgánom nariadiť sprístupnenie alebo zaistenie bankových, finančných alebo obchodných záznamov na účely vykonania úkonov podľa článkov 3, 4 a 5. Strana neodmietne konať podľa ustanovení tohto článku z dôvodu bankového tajomstva.

(2) Bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie odseku 1, každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, ktoré jej umožnia

a) určiť, či fyzická osoba alebo právnická osoba je majiteľom alebo skutočným vlastníkom jedného alebo viacerých účtov akéhokoľvek druhu, v akejkoľvek banke nachádzajúcej sa na jej území, a ak áno, získať všetky podrobnosti o identifikovaných účtoch,

b) získať podrobnosti o určených bankových účtoch a bankových transakciách vykonaných počas určeného obdobia prostredníctvom jedného alebo viacerých určených účtov vrátane podrobností o každom účte príkazcu alebo účte príjemcu,

c) monitorovať počas určeného obdobia bankové transakcie, ktoré sa vykonávajú prostredníctvom jedného alebo viacerých identifikovaných účtov, a

d) zabezpečiť, aby banky nesprístupnili dotknutému zákazníkovi banky alebo iným tretím osobám skutočnosť, že boli vyhľadané alebo získané informácie v súlade s písmenami a), b) alebo c) alebo že sa vykonáva vyšetrovanie.

Strany zvážia rozšírenie uplatňovania tohto ustanovenia na účty vedené v nebankových finančných inštitúciách.

(3) Každá strana zváži prijatie potrebných legislatívnych a iných opatrení, ktoré jej umožnia použiť špeciálne vyšetrovacie techniky uľahčujúce identifikáciu a vypátranie ziskov a zabezpečenie dôkazov, ktoré s nimi súvisia, ako pozorovanie, odpočúvanie telefonických hovorov, prístup do počítačových systémov a príkaz na vyhotovenie osobitných písomností.

Článok 8
Právne prostriedky nápravy

Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby strany dotknuté opatreniami podľa článkov 3, 4 a 5 a inými príslušnými ustanoveniami tohto oddielu mali účinné opravné prostriedky na ochranu svojich práv.

Článok 9
Trestné činy prania špinavých peňazí

(1) Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby ďalej uvedené konania, ak boli spáchané úmyselne, boli trestným činom podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku:

a) prevod alebo premena majetku s vedomím, že tento majetok je ziskom, na účel zakrytia alebo zatajenia nezákonného pôvodu majetku alebo pomoci každej osobe, ktorá sa podieľala na predikatívnom trestnom čine, aby sa vyhla právnym následkom svojho konania,

b) zakrytie alebo zatajenie skutočnej povahy, pôvodu, miesta, nakladania, pohybu majetku, práv spojených s majetkom alebo vlastníctva majetku s vedomím, že tento majetok je ziskom,

a pri rešpektovaní jej ústavných zásad a základných zásad jej právneho poriadku,

c) nadobudnutie, držba alebo užívanie majetku s vedomím, že v čase jeho prijatia bol ziskom,

d) účasť na trestnom čine, zhluknutie alebo spolčenie sa na spáchanie trestného činu, pokus o spáchanie a pomoc pri spáchaní trestného činu, navádzanie na trestný čin, uľahčovanie a návod na spáchanie akéhokoľvek z trestných činov ustanovených v súlade s týmto článkom.

(2) Na účely vykonania alebo uplatnenia odseku 1 tohto článku

a) nie je rozhodujúce, či strana mala trestnú právomoc vo vzťahu k predikatívnemu trestnému činu,

b) môže byť ustanovené, že trestné činy ustanovené v tomto odseku sa nevzťahujú na osoby, ktoré spáchali predikatívny trestný čin,

c) vedomosť, úmysel alebo motív požadované ako znak trestného činu uvedeného v tomto odseku možno posúdiť podľa objektívnych skutkových okolností.

(3) Každá strana môže prijať potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby boli trestným činom podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku všetky alebo niektoré činy podľa odseku 1 tohto článku, a to v jednom alebo v oboch prípadoch, ak páchateľ

a) predpokladal, že majetok bol ziskom,

b) mal predpokladať, že majetok bol ziskom.

(4) Ak sa odsek 1 tohto článku vzťahuje na predikatívne trestné činy v prílohe dohovoru, môže každý štát alebo Európske spoločenstvo pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že odsek 1 tohto článku sa použije

a) iba v rozsahu, v akom možno za predikatívny trestný čin uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie s hornou hranicou trestnej sadzby vyššou ako jeden rok, alebo vo vzťahu k tým stranám, ktorých právny systém ustanovuje dolnú hranicu trestnej sadzby za trestné činy, ak za trestný čin možno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie s dolnou hranicou trestnej sadzby vyššou ako šesť mesiacov, a/alebo

b) iba na zoznam určených predikatívnych trestných činov, a/alebo

c) na kategóriu závažných trestných činov podľa vnútroštátneho právneho poriadku strany.

(5) Každá strana zabezpečí, aby predchádzajúce alebo súčasné odsúdenie za predikatívny trestný čin nebolo podmienkou na odsúdenie za pranie špinavých peňazí.

(6) Každá strana zabezpečí, aby podľa tohto článku bolo možné odsúdiť osobu za pranie špinavých peňazí, ak sa preukáže, že majetok, ktorý je predmetom odseku 1 písm. a) alebo b) tohto článku, pochádzal z predikatívneho trestného činu bez toho, aby bolo potrebné presne stanoviť, z akého trestného činu.

(7) Každá strana zabezpečí, aby sa predikatívne trestné činy prania špinavých peňazí rozšírili aj na konanie, ku ktorému došlo v druhom štáte, ktoré je v tomto štáte trestným činom a ktoré by predstavovalo predikatívny trestný čin, ak by k nemu došlo v domovskom štáte. Každá strana môže ustanoviť, aby jedinou podmienkou bolo, že konanie by predstavovalo predikatívny trestný čin, ak by k nemu došlo v domovskom štáte.

Článok 10
Zodpovednosť právnických osôb

(1) Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na ustanovenie zodpovednosti právnických osôb za trestné činy prania špinavých peňazí ustanovené v súlade s týmto dohovorom, ktoré v jej prospech spáchala fyzická osoba samostatne alebo ako súčasť orgánu tejto právnickej osoby a ktorá má vedúce postavenie v rámci tejto právnickej osoby na základe

a) právomoci zastupovať právnickú osobu alebo

b) oprávnenia prijímať rozhodnutia v mene právnickej osoby, alebo

c) oprávnenia vykonávať kontrolu v rámci právnickej osoby,

ako aj za účasť takejto fyzickej osoby ako spolupáchateľa alebo návodcu uvedených trestných činov.

(2) Každá strana prijme, okrem prípadov už ustanovených v odseku 1, opatrenia potrebné na ustanovenie zodpovednosti právnickej osoby v prípade, ak nedostatočný dohľad alebo kontrola zo strany fyzickej osoby podľa odseku 1 umožnili spáchanie trestných činov ustanovených v odseku 1 v prospech tejto právnickej osoby fyzickou osobou, ktorá koná v rámci poverenia právnickej osoby.

(3) Zodpovednosť právnickej osoby podľa tohto článku nevylučuje trestné konanie proti fyzickým osobám, ktoré sú páchateľmi, návodcami alebo spolupáchateľmi trestných činov ustanovených v odseku 1.

(4) Každá strana zabezpečí, aby právnické osoby zodpovedné podľa tohto článku podliehali účinným, primeraným a odrádzajúcim trestným sankciám alebo netrestným sankciám vrátane peňažných sankcií.

Článok 11
Predchádzajúce rozhodnutia

Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na ustanovenie možnosti zohľadňovať pri určovaní trestu konečné rozhodnutia proti fyzickej osobe alebo právnickej osobe vydané druhou stranou za trestné činy ustanovené v súlade s týmto dohovorom.

ODDIEL 2
FINANČNÁ SPRAVODAJSKÁ JEDNOTKA (FIU) A PREVENCIA

Článok 12
Finančná spravodajská jednotka (FIU)

(1) Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na zriadenie FIU, ako je ustanovené v tomto dohovore.

(2) Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na zabezpečenie toho, aby FIU mala včasný priamy alebo nepriamy prístup k finančným a administratívnym informáciám a informáciám o uplatňovaní práva, o ktoré žiada, s cieľom riadneho vykonávania svojich úloh vrátane analýzy správ o podozrivých transakciách.

Článok 13
Opatrenia na predchádzanie praniu špinavých peňazí

(1) Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na vytvorenie komplexného vnútroštátneho riadiaceho a dozorného alebo monitorovacieho systému na predchádzanie praniu špinavých peňazí a náležite zohľadní platné medzinárodné normy, najmä odporúčania o praní špinavých peňazí prijaté finančnou akčnou jednotkou (FATF).

(2) V tejto súvislosti prijme každá strana najmä potrebné legislatívne a iné opatrenia na

a) požadovanie od právnických osôb a fyzických osôb zapojených do činností, ktoré sa s veľkou pravdepodobnosťou vykonávajú na účely prania špinavých peňazí, a vo vzťahu k týmto činnostiam, aby

   i) identifikovali a overovali totožnosť svojich zákazníkov a v prípade potreby ich skutočných vlastníkov a neustále zachovávali v obchodných vzťahoch náležitú opatrnosť, pričom treba zohľadniť prístup založený na posudzovaní rizika,

   ii) hlásili podozrenia o praní špinavých peňazí pri zachovaní záruk bezpečnosti,

   iii) prijali podporné opatrenia, akým je vedenie záznamov o totožnosti zákazníkov a ich transakciách, školenie zamestnancov a vytvorenie vnútorných politík a postupov, ktoré sú, ak je to vhodné, prispôsobené veľkosti a povahe ich podnikateľskej činnosti,

b) zakázanie, ak je to vhodné, osobám uvedeným v písmene a) sprístupniť skutočnosť, že bola doručená správa o podozrivej transakcii, alebo s ňou súvisiace informácie, alebo že sa vedie alebo môže viesť vyšetrovanie prania špinavých peňazí,

c) zabezpečenie toho, aby osoby uvedené v písmene a) podliehali účinným monitorovacím systémom, a v prípade potreby dohľadu s cieľom zabezpečiť ich súlad s požiadavkami boja proti praniu špinavých peňazí, a aby v prípade potreby zohľadňovali riziko.

(3) V tomto smere prijme každá strana potrebné legislatívne alebo iné opatrenia na zistenie významnej cezhraničnej prepravy hotovosti a príslušných cenných papierov na doručiteľa.

Článok 14
Odklad podozrivých vnútroštátnych transakcií

Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na povolenie toho, aby FIU alebo, ak je to vhodné, akékoľvek iné príslušné orgány alebo útvary prijali naliehavé opatrenia, ak existuje podozrenie, že transakcia súvisí s praním špinavých peňazí, odložili alebo zdržali súhlas s prebiehajúcou transakciou na účel analýzy transakcie a potvrdenia podozrenia. Každá strana môže obmedziť takéto opatrenie na prípady, pri ktorých bola predložená správa o podozrivej transakcii. Maximálne trvanie akéhokoľvek odloženia alebo zdržania súhlasu s transakciou sa riadi príslušnými ustanoveniami vnútroštátneho právneho poriadku.

IV. KAPITOLA
MEDZINÁRODNÁ SPOLUPRÁCA

ODDIEL 1
ZÁSADY MEDZINÁRODNEJ SPOLUPRÁCE

Článok 15
Všeobecné zásady a opatrenia medzinárodnej spolupráce

(1) Strany navzájom spolupracujú v čo najširšej miere na účely vyšetrovania a trestného konania s cieľom konfiškácie nástrojov a ziskov.

(2) Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia, aby mohla podľa podmienok ustanovených v tejto kapitole vyhovieť žiadostiam

a) o konfiškáciu určených častí majetku, ktoré tvoria zisk alebo nástroje, ako aj o konfiškáciu ziskov spočívajúcich v požiadavke zaplatiť peňažnú sumu zodpovedajúcu hodnote ziskov,

b) o pomoc pri vyšetrovaní a o predbežné opatrenia vo vzťahu ku každej forme konfiškácie ustanovenej v písmene a).

(3) Pomoc pri vyšetrovaní sa poskytne a predbežné opatrenia podľa odseku 2 písm. b) sa vykonajú v povolenom rozsahu a v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom dožiadanej strany. Ak žiadosť týkajúca sa jedného z týchto opatrení stanovuje náležitosti alebo postupy, ktoré sú potrebné podľa vnútroštátneho právneho poriadku dožadujúcej strany, a to aj v prípadoch, ak takýto postup vnútroštátny právny poriadok dožiadanej strany neupravuje, dožiadaná strana vyhovie týmto žiadostiam v rozsahu, v akom požadované opatrenie nie je v rozpore so základnými zásadami jej právneho poriadku.

(4) Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia na zabezpečenie toho, aby žiadosti iných strán o identifikáciu, vypátranie, zmrazenie alebo zaistenie ziskov a nástrojov mali tú istú prioritu ako žiadosti vyhotovené v rámci vnútroštátnych postupov.

ODDIEL 2
POMOC PRI VYŠETROVANÍ

Článok 16
Povinnosť poskytnúť pomoc

Strany si na základe žiadosti v čo najširšej miere navzájom poskytnú pomoc pri identifikácii a vypátraní nástrojov, ziskov a iného majetku podliehajúceho konfiškácii. Táto pomoc zahŕňa akékoľvek opatrenie na poskytnutie alebo zabezpečenie dôkazov, akým je existencia, miesto alebo pohyb, povaha, právne postavenie alebo hodnota uvedeného majetku.

Článok 17
Žiadosť o informácie o bankových účtoch

(1) Každá strana prijme v súlade s podmienkami podľa tohto článku a na žiadosť druhej strany potrebné opatrenia na zistenie, či fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá je predmetom trestného vyšetrovania, vlastní alebo kontroluje jeden alebo viacero účtov akejkoľvek povahy, v akejkoľvek banke nachádzajúcej sa na jej území, a ak áno, poskytne podrobnosti o identifikovaných účtoch.

(2) Povinnosť ustanovená v tomto článku sa uplatní iba v rozsahu, v akom je informácia dostupná banke, ktorá účet vedie.

(3) Okrem požiadaviek podľa článku 37 dožadujúca strana v žiadosti uvedie:

a) prečo usudzuje, že požadované informácie sú významné na účely vyšetrovania trestného činu,

b) na základe čoho sa domnieva, že banky nachádzajúce sa na území dožiadanej strany vedú takýto účet, a čo najpresnejšie určí, ktorých bánk a/alebo účtov sa to môže týkať, a

c) všetky dodatočné dostupné informácie, ktoré môžu uľahčiť vybavenie žiadosti.

(4) Dožiadaná strana môže podmieniť vybavenie žiadosti rovnakými podmienkami, aké uplatňuje na žiadosti o prehliadku a zaistenie.

(5) Každý štát alebo Európske spoločenstvo môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že tento článok sa vzťahuje iba na kategórie trestných činov uvedené v zozname, ktorý je prílohou tohto dohovoru.

(6) Strany môžu rozšíriť uplatňovanie tohto ustanovenia na účty vedené v nebankových finančných inštitúciách. Toto rozšírenie možno podmieniť zásadou vzájomnosti.

Článok 18
Žiadosť o informácie o bankových transakciách

(1) Dožiadaná strana poskytne na žiadosť druhej strany podrobnosti o určených bankových účtov a bankových transakciách, ktoré sa uskutočnili počas určeného obdobia prostredníctvom jedného alebo viacerých účtov uvedených v žiadosti, vrátane podrobností o každom účte príkazcu alebo účte príjemcu.

(2) Povinnosť ustanovená v tomto článku sa uplatní iba v rozsahu, v akom je informácia dostupná banke, ktorá účet vedie.

(3) Okrem požiadaviek podľa článku 37 dožadujúca strana v žiadosti uvedie, prečo usudzuje, že požadované informácie sú významné pre vyšetrovanie trestného činu.

(4) Dožiadaná strana môže podmieniť vybavenie žiadosti rovnakými podmienkami, aké uplatňuje na žiadosti o prehliadku a zaistenie.

(5) Strany môžu rozšíriť uplatňovanie tohto ustanovenia na účty vedené v nebankových finančných inštitúciách. Toto rozšírenie možno podmieniť zásadou vzájomnosti.

Článok 19
Žiadosť o monitorovanie bankových transakcií

(1) Každá strana zabezpečí, aby bola počas určeného obdobia na žiadosť druhej strany schopná monitorovať bankové transakcie, ktoré sa vykonávajú prostredníctvom jedného alebo viacerých účtov uvedených v žiadosti, a oznámiť tieto výsledky dožadujúcej strane.

(2) Okrem požiadaviek podľa článku 37 dožadujúca strana v žiadosti uvedie, prečo usudzuje, že požadované informácie sú významné pre vyšetrovanie trestného činu.

(3) Príslušné orgány dožiadanej strany prijmú v každom jednotlivom prípade rozhodnutie o monitorovaní, pričom náležite zohľadnia vnútroštátny právny poriadok tejto strany.

(4) Praktické otázky týkajúce sa monitorovania sa dohodnú medzi príslušnými orgánmi dožadujúcej a dožiadanej strany.

(5) Strany môžu rozšíriť uplatňovanie tohto ustanovenia na účty vedené v nebankových finančných inštitúciách.

Článok 20
Spontánne informácie

Bez vplyvu na vlastné vyšetrovanie alebo trestné konanie strana môže bez predchádzajúcej žiadosti zaslať druhej strane informácie o nástrojoch a ziskoch, ak sa domnieva, že sprístupnenie takýchto informácií by mohlo pomôcť prijímajúcej strane začať alebo vykonať vyšetrovanie alebo trestné konanie alebo by mohlo viesť k podaniu žiadosti touto stranou podľa tejto kapitoly.

ODDIEL 3
PREDBEŽNÉ OPATRENIA

Článok 21
Povinnosť prijať predbežné opatrenia

(1) Strana prijme na žiadosť druhej strany, ktorá začala trestné konanie alebo konanie na účely konfiškácie, potrebné predbežné opatrenia, ako zmrazenie alebo zaistenie, aby sa predišlo každému nakladaniu, premene alebo disponovaniu s majetkom, ktorý môže byť v ďalšom štádiu predmetom žiadosti o konfiškáciu alebo na základe ktorého by bolo možné takejto žiadosti vyhovieť.

(2) Strana, ktorej bola doručená žiadosť o konfiškáciu podľa článku 23, prijme, ak je o to požiadaná, opatrenia ustanovené v odseku 1 tohto článku vo vzťahu ku každému majetku, ktorý je predmetom žiadosti alebo na základe ktorého by bolo možné takejto žiadosti vyhovieť.

Článok 22
Výkon predbežných opatrení

(1) Dožadujúca strana poskytne po výkone predbežných opatrení požadovaných v súlade s článkom 21 ods. 1 spontánne a bezodkladne dožiadanej strane všetky informácie, ktoré môžu spochybniť alebo pozmeniť rozsah týchto opatrení. Dožadujúca strana bezodkladne poskytne aj všetky doplňujúce informácie vyžiadané dožiadanou stranou, ktoré sú potrebné na výkon a dodržiavanie predbežných opatrení.

(2) Dožiadaná strana poskytne, ak je to možné, dožadujúcej strane pred zrušením akéhokoľvek predbežného opatrenia prijatého podľa tohto článku, možnosť uviesť dôvody na pokračovanie tohto opatrenia.

ODDIEL 4
KONFIŠKÁCIA

Článok 23
Povinnosť konfiškovať

(1) Strana, ktorá prijala od druhej strany žiadosť o konfiškáciu týkajúcu sa nástrojov alebo ziskov nachádzajúcich sa na jej území,

a) vykoná príkaz na konfiškáciu vydaný súdom dožadujúcej strany týkajúci sa týchto nástrojov alebo ziskov alebo

b) predloží žiadosť príslušným orgánom na účely vydania príkazu na konfiškáciu, a ak bol príkaz vydaný, vykoná ho.

(2) Na účely odseku 1 písm. b) tohto článku je každá strana, ak je to potrebné, príslušná na začatie konania o konfiškácii podľa svojho vnútroštátneho právneho poriadku.

(3) Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa rovnako použijú na konfiškáciu spočívajúcu v požiadavke zaplatiť peňažnú sumu zodpovedajúcu hodnote ziskov, ak sa majetok, ktorý možno skonfiškovať, nachádza na území dožiadanej strany. Dožiadaná strana v týchto prípadoch pri vykonávaní konfiškácie podľa odseku 1, ak platba nebola poukázaná, zabezpečí pohľadávku z akéhokoľvek majetku, ktorý je na tento účel k dispozícii.

(4) Ak sa žiadosť o konfiškáciu týka určenej časti majetku, strany sa môžu dohodnúť, že dožiadaná strana môže vykonať konfiškáciu formou požiadavky na zaplatenie peňažnej sumy zodpovedajúcej hodnote tohto majetku.

(5) Strany v súlade s ich vnútroštátnym právnym poriadkom v čo najširšej miere spolupracujú s tými stranami, ktoré požadujú výkon opatrení porovnateľných s konfiškáciou, ktoré vedú k odňatiu majetku a ktoré nie sú trestnými sankciami, a to v tom rozsahu, v akom ich nariadil justičný orgán dožadujúcej strany vo vzťahu k trestnému činu, a za predpokladu, že bolo preukázané, že tento majetok tvoria zisky alebo iný majetok podľa článku 5 tohto dohovoru.

Článok 24
Výkon konfiškácie

(1) Konanie o nariadení a výkone konfiškácie podľa článku 23 sa riadi právnym poriadkom dožiadanej strany.

(2) Dožiadaná strana je viazaná zistením skutkového stavu v rozsahu, v akom je uvedený v rozsudku alebo rozhodnutí justičného orgánu dožadujúcej strany alebo v akom je tento rozsudok alebo rozhodnutie justičného orgánu na ňom nepriamo založený.

(3) Každý štát alebo Európske spoločenstvo môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že odsek 2 tohto článku sa použije len pri rešpektovaní jej ústavných zásad a základných zásad jej právneho poriadku.

(4) Ak konfiškácia spočíva v požiadavke zaplatiť peňažnú sumu, príslušný orgán dožiadanej strany prevedie túto peňažnú sumu na svoju menu vo výmennom kurze platnom v čase prijatia rozhodnutia o výkone konfiškácie.

(5) V prípade článku 23 ods. 1 písm. a) je iba dožadujúca strana oprávnená rozhodnúť o každej žiadosti o preskúmanie príkazu na konfiškáciu.

Článok 25
Skonfiškovaný majetok

(1) S majetkom, ktorý bol skonfiškovaný stranou podľa článkov 23 a 24 tohto dohovoru, nakladá táto strana v súlade s jej vnútroštátnym právnym poriadkom a administratívnymi postupmi.

(2) V prípade konania na žiadosť druhej strany podanej v súlade s článkov 23 a 24 tohto dohovoru strany v rozsahu prípustnom podľa vnútroštátneho právneho poriadku, a ak sa o to žiada, prednostne zvážia vrátenie skonfiškovaného majetku dožadujúcej strane, aby mohla odškodniť obete trestného činu alebo vrátiť tento majetok jeho oprávneným vlastníkom.

(3) V prípade konania na žiadosť druhej strany podanej v súlade s článkov 23 a 24 tohto dohovoru môže strana osobitne posúdiť uzavretie dohôd alebo dojednaní o rozdelení si takého majetku s inými stranami, vo všetkých prípadoch alebo v každom jednotlivom prípade, v súlade s jej vnútroštátnym právnym poriadkom alebo administratívnymi postupmi.

Článok 26
Právo výkonu a maximálny rozsah konfiškácie

(1) Žiadosť o konfiškáciu podľa článkov 23 a 24 nemá vplyv na právo dožadujúcej strany vykonať príkaz na konfiškáciu.

(2) Nič v tomto dohovore nemožno vykladať ako povolenie toho, aby celková hodnota konfiškácie presiahla peňažnú sumu určenú v príkaze na konfiškáciu. Ak sa strana domnieva, že táto situácia môže nastať, dotknuté strany začnú konzultácie s cieľom zabrániť takému účinku.

Článok 27
Odňatie slobody za nesplnenie záväzku

Dožiadaná strana neuloží trest odňatia slobody alebo iné opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu v dôsledku žiadosti podľa článku 23, ak o to dožadujúca strana v žiadosti požiadala.

ODDIEL 5
ODMIETNUTIE A ODKLAD SPOLUPRÁCE

Článok 28
Dôvody odmietnutia

(1) Spoluprácu podľa tejto kapitoly možno odmietnuť, ak

a) požadované opatrenie by bolo v rozpore so základnými zásadami právneho poriadku dožiadanej strany alebo

b) vybavenie žiadosti by pravdepodobne ohrozilo suverenitu, bezpečnosť, verejný poriadok alebo iné významné záujmy dožiadanej strany, alebo

c) podľa názoru dožiadanej strany závažnosť prípadu, ktorého sa žiadosť týka, neodôvodňuje prijatie požadovaného opatrenia, alebo

d) trestný čin, ktorého sa žiadosť týka, je fiškálnym trestným činom s výnimkou financovania terorizmu, alebo

e) trestný čin, ktorého sa žiadosť týka, je politickým trestným činom s výnimkou financovania terorizmu, alebo

f) sa dožiadaná strana domnieva, že požadované opatrenie by bolo v rozpore so zásadou „ne bis in idem“, alebo

g) trestný čin, ktorého sa žiadosť týka, by nebol podľa právneho poriadku dožiadanej strany trestným činom, ak by bol spáchaný v rámci jej právomoci. Tento dôvod odmietnutia sa však použije na spoluprácu podľa oddielu 2 len vtedy, ak požadovaná pomoc zahŕňa donucovacie opatrenie. Ak sa na spoluprácu podľa tejto kapitoly vyžaduje obojstranná trestnosť, táto požiadavka sa považuje za splnenú bez ohľadu na to, či obe strany zaradia trestný čin do tej istej kategórie trestných činov alebo označia trestný čin rovnakým názvom, za predpokladu, že obe strany považujú konanie, ktoré napĺňa znaky trestného činu, za trestné.

(2) Spoluprácu podľa oddielu 2, ak požadovaná pomoc zahŕňa donucovacie opatrenie, a podľa oddielu 3 tejto kapitoly možno tiež odmietnuť, ak by požadované opatrenia nemohli byť prijaté podľa právneho poriadku dožiadanej strany na účely vyšetrovania alebo trestného konania v podobnom vnútroštátnom prípade.

(3) Ak to vyžaduje právny poriadok dožiadanej strany, spoluprácu podľa oddielu 2, ak požadovaná pomoc zahŕňa donucovacie opatrenie, a podľa oddielu 3 tejto kapitoly možno tiež odmietnuť, ak by požadované opatrenia alebo akékoľvek iné opatrenia, ktoré majú porovnateľné účinky, nepovoľoval právny poriadok dožadujúcej strany alebo, pokiaľ ide o príslušné orgány dožadujúcej strany, ak žiadosť neschváli buď sudca alebo iný justičný orgán vrátane prokurátora konajúci o trestných činoch.

(4) Spoluprácu podľa oddielu 4 tejto kapitoly možno tiež odmietnuť, ak

a) podľa právneho poriadku dožiadanej strany konfiškáciu nemožno uložiť za druh trestného činu, ktorého sa žiadosť týka, alebo

b) by bola bez ohľadu na povinnosť uvedenú v článku 23 ods. 3 v rozpore so zásadami vnútroštátneho právneho poriadku dožiadanej strany, ktoré sa týkajú obmedzení konfiškácie vo vzťahu medzi trestným činom a

i) hospodárskou výhodou, ktorú možno kvalifikovať ako jeho zisky, alebo

ii) majetkom, ktorý možno kvalifikovať ako jeho nástroje, alebo

c) podľa právneho poriadku dožiadanej strany konfiškáciu už nemožno uložiť alebo vykonať z dôvodu premlčania, alebo

d) bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie článku 23 ods. 5, sa žiadosť netýka predchádzajúceho odsúdenia alebo rozhodnutia justičnej povahy alebo výroku takého rozhodnutia, podľa ktorého bol spáchaný jeden alebo viacero trestných činov, na základe ktorých sa nariadila konfiškácia alebo sa o ňu žiadalo, alebo

e) konfiškácia buď nie je v dožadujúcej strane vykonateľná, alebo možno voči nej použiť riadne opravné prostriedky, alebo

f) žiadosť sa týka príkazu na konfiškáciu vydaného na základe rozhodnutia vydaného v neprítomnosti osoby a podľa názoru dožiadanej strany trestné konanie vedené dožadujúcou stranou, ktoré viedlo k tomuto rozhodnutiu, nezodpovedalo minimálnym právam na obhajobu priznaných každému, voči komu bolo vznesené obvinenie.

(5) Na účely odseku 4 písm. f) tohto článku sa rozhodnutie nepovažuje za vydané v neprítomnosti, ak bolo

a) potvrdené alebo vydané po podaní námietky dotknutou osobou alebo

b) vydané v odvolacom konaní za predpokladu, že odvolanie podala dotknutá osoba.

(6) Dožiadaná strana pri posudzovaní, či boli na účely odseku 4 písm. f) tohto článku dodržané minimálne práva na obhajobu, zohľadní skutočnosť, že dotknutá osoba sa úmyselne snažila vyhýbať sa spravodlivosti alebo po tom, čo táto osoba mala možnosť podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré bolo vynesené v jej neprítomnosti, sa rozhodla tak neurobiť. Rovnako sa

postupuje, ak dotknutá osoba, ktorej bolo riadne doručené predvolanie, sa nedostavila na konanie ani nepožiadala o jeho odročenie.

(7) Strana sa nemôže odvolávať na bankové tajomstvo ako na dôvod odmietnutia spolupráce podľa tejto kapitoly. Ak to vyžaduje jej vnútroštátny právny poriadok, môže strana požadovať, aby žiadosť o spoluprácu, ktorá by zahŕňala nepoužitie bankového tajomstva, bola schválená sudcom alebo iným justičným orgánom vrátane prokurátora konajúceho o trestných činoch.

(8) Bez toho, aby bol dotknutý dôvod odmietnutia ustanovený v odseku 1 písm. a) tohto článku,

a) skutočnosť, že osoba, proti ktorej sa vedie vyšetrovanie alebo proti ktorej vydali orgány dožadujúcej strany príkaz na konfiškáciu, je právnickou osobou, nemôže považovať dožiadaná strana za prekážku poskytnutia spolupráce podľa tejto kapitoly,

b) skutočnosť, že fyzická osoba, proti ktorej bol vydaný príkaz na konfiškáciu ziskov, zomrela, alebo právnická osoba, proti ktorej bol vydaný príkaz na konfiškáciu ziskov, bola neskôr zrušená, nemožno považovať za prekážku poskytnutia pomoci podľa článku 23 ods. 1 písm. a),

c) skutočnosť, že osoba, proti ktorej sa vedie vyšetrovanie alebo proti ktorej vydali orgány dožadujúcej strany príkaz na konfiškáciu, sa v žiadosti uvádza ako páchateľ predikatívneho trestného činu a trestného činu prania špinavých peňazí podľa článku 9 ods. 2 písm. b) tohto dohovoru, nemôže považovať dožiadaná strana za prekážku odmietnutia pomoci podľa tejto kapitoly.

Článok 29
Odklad

Dožiadaná strana môže odložiť vybavenie žiadosti, ak by jej vybavenie mohlo negatívne ovplyvniť vyšetrovanie alebo trestné konanie vedené jej orgánmi.

Článok 30
Čiastočné alebo podmienené vybavenie žiadosti

Skôr, než dožiadaná strana odmietne alebo odloží spoluprácu podľa tejto kapitoly, vo vhodných prípadoch po konzultácii s dožadujúcou stranou zváži, či by nemohla vybaviť žiadosť čiastočne alebo pri splnení ňou uložených podmienok.

ODDIEL 6
OZNAMOVANIE A OCHRANA PRÁV TRETÍCH OSÔB

Článok 31
Oznamovanie písomností

(1) Strany si v čo najširšej miere vzájomne poskytujú pomoc pri doručovaní písomností justičných orgánov osobám dotknutým predbežnými opatreniami a konfiškáciou.

(2) Nič v tomto článku nebráni

a) možnosti zasielať písomnosti justičných orgánov priamo poštou osobám v cudzine,

b) možnosti vykonávať doručovanie písomnosti justičných orgánov úradníkmi justičných orgánov, úradnými osobami alebo inými príslušnými orgánmi strany pôvodu priamo prostredníctvom konzulárnych orgánov tejto strany alebo úradníkov justičných orgánov, štátnych zamestnancov alebo iných príslušných orgánov prijímajúcej strany,

ak prijímajúca strana pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vo vyhlásení adresovanom generálnemu tajomníkovi Rady Európy neuvedie opak.

(3) Pri doručovaní písomností justičných orgánov osobám, ktoré sa nachádzajú v cudzine a ktoré sú dotknuté predbežnými opatreniami alebo príkazmi na konfiškáciu vydanými odosielajúcou stranou, uvedie odosielajúca strana, aké opravné prostriedky sú dostupné pre tieto osoby podľa jej právneho poriadku.

Článok 32
Uznávanie cudzích rozhodnutí

(1) Dožiadaná strana pri vybavovaní žiadosti o spoluprácu podľa oddielov 3 a 4 uzná každé rozhodnutie justičného orgánu vydané dožadujúcou stranou týkajúce sa práv, ktorých sa dovolávajú tretie strany.

(2) Uznanie možno odmietnuť, ak

a) tretie strany nemali dostatočnú možnosť uplatniť svoje práva alebo

b) rozhodnutie je nezlučiteľné s rozhodnutím v tej istej veci vydaným dožiadanou stranou, alebo

c) je nezlučiteľné s verejným poriadkom dožiadanej strany, alebo

d) rozhodnutie bolo prijaté v rozpore s ustanoveniami o výlučnej právomoci podľa právneho poriadku dožiadanej strany.

ODDIEL 7
PROCESNÉ A INÉ VŠEOBECNÉ PRAVIDLÁ

Článok 33
Ústredný orgán

(1) Strany určia ústredný orgán alebo v prípade potreby orgány, ktoré sú príslušné na zasielanie žiadostí podľa tejto kapitoly a odpovedanie na ne, vybavovanie týchto žiadostí alebo ich postupovanie príslušným orgánom na vybavenie.

(2) Každá strana oznámi pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe generálnemu tajomníkovi Rady Európy názvy a adresy orgánov, ktoré určila podľa odseku 1 tohto článku.

Článok 34
Priama komunikácia

(1) Ústredné orgány komunikujú medzi sebou priamo.

(2) Žiadosti alebo korešpondenciu podľa tejto kapitoly môžu v naliehavých prípadoch zasielať priamo justičné orgány vrátane prokurátorov dožadujúcej strany takým orgánom dožiadanej strany. V týchto prípadoch sa zároveň prostredníctvom ústredného orgánu dožadujúcej strany zašle kópia ústrednému orgánu dožiadanej strany.

(3) Žiadosť alebo korešpondenciu podľa odsekov 1 a 2 tohto článku možno zasielať prostredníctvom Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície (Interpol).

(4) Ak je žiadosť zaslaná podľa odseku 2 tohto článku a orgán nie je príslušný na jej vybavenie, postúpi ju príslušnému orgánu svojho štátu a priamo o tom informuje dožadujúcu stranu.

(5) Žiadosti alebo korešpondenciu podľa oddielu 2 tejto kapitoly, ktoré neobsahujú donucovacie opatrenie, môžu zasielať priamo príslušné orgány dožadujúcej strany príslušným orgánom dožiadanej strany.

(6) Návrhy žiadostí alebo korešpondencie podľa tejto kapitoly môžu justičné orgány dožadujúcej strany zasielať priamo takým orgánom dožiadanej strany pred zaslaním formálnej žiadosti, aby sa zabezpečilo, že po jej doručení bude riadne vybavená a bude obsahovať dostatočné informácie a pripojené písomnosti, aby vyhovovala požiadavkám právneho poriadku dožiadanej strany.

Článok 35
Forma žiadosti a jazyky

(1) Všetky žiadosti podľa tejto kapitoly sa vyhotovujú v písomnej forme. Možno ich zasielať elektronicky alebo iným spôsobom telekomunikácie za predpokladu, že dožadujúca strana je spôsobilá kedykoľvek na požiadanie predložiť ju v písomnej podobe a jej originál. Každá strana však môže kedykoľvek vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy určiť podmienky, za akých je ochotná prijať a vybaviť žiadosti zasielané elektronicky alebo iným spôsobom telekomunikácie.

(2) S výnimkou ustanovenia odseku 3 tohto článku sa preklady žiadostí alebo pripojených písomností nevyžadujú.

(3) Každý štát alebo Európske spoločenstvo môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením oznámiť generálnemu tajomníkovi Rady Európy, že si vyhradzuje právo vyžadovať, aby sa mu žiadosti a pripojené písomnosti k týmto žiadostiam zasielali s prekladom do jeho jazyka alebo do niektorého z úradných jazykov Rady Európy, alebo do niektorého z týchto jazykov, ktorý určí. Pri tejto príležitosti môže vyhlásiť, že je ochotný prijať preklady v akomkoľvek inom jazyku, ktorý uvedie. Ostatné strany môžu uplatniť zásadu vzájomnosti.

Článok 36
Vyššie overovanie

Písomnosti zasielané podľa tejto kapitoly nepodliehajú žiadnym formalitám vyššieho overovania.

Článok 37
Obsah žiadosti

(1) V každej žiadosti o spoluprácu podľa tejto kapitoly sa uvedie

a) označenie orgánu, ktorý žiadosť podáva, a orgánu, ktorý vedie vyšetrovanie alebo trestné konanie,

b) predmet žiadosti a dôvod jej podania,

c) podstata veci vrátane všetkých dôležitých skutočností (ako čas, miesto a okolnosti týkajúce sa trestného činu), ktorých sa vyšetrovanie alebo trestné konanie týka, s výnimkou žiadosti o oznámenie,

d) ak spolupráca zahŕňa donucovacie opatrenie,

i) znenie ustanovení zákona alebo, ak to nie je možné, vyhlásenie o použiteľnom právnom predpise a

ii) naznačenie, že na území dožadujúcej strany možno podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku prijať požadované opatrenie alebo akékoľvek iné opatrenia s porovnateľnými účinkami,

e) ak je to potrebné, a v rozsahu, v akom je to možné,

i) podrobnosti, ktoré sa týkajú dotknutej osoby alebo dotknutých osôb vrátane mena, dátumu a miesta narodenia, štátnej príslušnosti a miesta pobytu, a v prípade právnickej osoby jej sídla, a

ii) majetok, vo vzťahu ku ktorému sa žiada o spoluprácu, jeho umiestnenie, jeho spojitosť s dotknutou osobou alebo s dotknutými osobami, akúkoľvek súvislosť s trestným činom, ako aj všetky dostupné informácie o iných osobách, záujmoch na majetku, a

f) akýkoľvek osobitný postup, ktorý požaduje dožadujúca strana.

(2) V žiadosti o predbežné opatrenia podľa oddielu 3 týkajúcej sa zaistenia majetku, na ktorom možno vykonať príkaz na konfiškáciu spočívajúci v požiadavke na zaplatenie peňažnej sumy, sa uvedie aj maximálna suma požadovanej náhrady z tohto majetku.

(3) Okrem skutočností uvedených v odseku 1 každá žiadosť podľa oddielu 4 obsahuje:

a) v prípade článku 23 ods. 1 písm. a)

i) overenú kópiu príkazu na konfiškáciu vydaného súdom dožadujúcej strany a vyhlásenie o dôvodoch, na základe ktorých bol príkaz vydaný, ak nie sú uvedené v príkaze,

ii) osvedčenie príslušného orgánu dožadujúcej strany, že príkaz na konfiškáciu je vykonateľný a nemožno proti nemu podať riadne opravné prostriedky,

iii) informáciu o rozsahu, v akom sa požaduje príkaz vykonať, a

iv) informáciu o potrebe prijať predbežné opatrenie,

b) v prípade podľa článku 23 ods. 1 písm. a) vyhlásenie o skutočnostiach, ktoré sú pre dožadujúcu stranu dostatočným podkladom na to, aby dožiadaná strana mohla nariadiť príkaz na konfiškáciu podľa svojho vnútroštátneho právneho poriadku,

c) ak tretie strany mali možnosť uplatniť svoje práva, písomnosti potvrdzujúce túto skutočnosť.

Článok 38
Chybné žiadosti

(1) Ak žiadosť nie je v súlade s ustanoveniami tejto kapitoly alebo ak poskytnutá informácia nie je postačujúca na to, aby dožiadaná strana mohla túto žiadosť vybaviť, môže táto strana požiadať dožadujúcu stranu, aby žiadosť zmenila alebo ju doplnila o ďalšie informácie.

(2) Dožiadaná strana môže stanoviť lehotu na doručenie takých zmien alebo informácií.

(3) Dožiadaná strana môže do predloženia požadovaných zmien alebo informácií k žiadosti podľa oddielu 4 tejto kapitoly prijať akékoľvek opatrenia podľa oddielu 2 alebo 3 tejto kapitoly.

Článok 39
Pluralita žiadostí

(1) Ak dožiadaná strana dostane viac ako jednu žiadosť podľa oddielu 3 alebo 4 tejto kapitoly, ktorá sa týka tej istej osoby alebo toho istého majetku, pluralita žiadostí nie je pre túto stranu prekážkou, aby vybavila žiadosti, ktoré vyžadujú prijatie predbežných opatrení.

(2) V prípade plurality žiadostí podľa oddielu 4 tejto kapitoly dožiadaná strana zváži konzultácie s dožadujúcimi stranami.

Článok 40
Povinnosť odôvodnenia

Dožiadaná strana odôvodní každé rozhodnutie o odmietnutí, odklade alebo o podmienení spolupráce podľa tejto kapitoly.

Článok 41
Informácie

(1) Dožiadaná strana bezodkladne informuje dožadujúcu stranu

a) o konaní začatom na základe žiadosti podľa tejto kapitoly,

b) o konečnom výsledku konania na základe žiadosti,

c) o rozhodnutí, ktorým sa úplne alebo čiastočne odmieta, odkladá alebo podmieňuje akákoľvek spolupráca podľa tejto kapitoly,

d) o okolnostiach, ktoré znemožňujú vykonanie požadovaného opatrenia alebo ktoré ho môžu významne spomaliť, a

e) v prípade predbežných opatrení prijatých na základe žiadosti podľa oddielu 2 alebo 3 tejto kapitoly o takých ustanoveniach svojho vnútroštátneho právneho poriadku, ktoré by automaticky viedli k zrušeniu predbežných opatrení.

(2) Dožadujúca strana bezodkladne informuje dožiadanú stranu o

a) preskúmaní, rozhodnutí alebo o inej skutočnosti, na základe ktorej stráca príkaz na konfiškáciu úplne alebo čiastočne svoju vykonateľnosť, a

b) vývoji skutkového alebo právneho stavu, na základe ktorého nemožno ďalej viesť konanie podľa tejto kapitoly.

(3) Ak strana žiada konfiškáciu od viacerých strán na základe toho istého príkazu na konfiškáciu, informuje o žiadosti všetky strany, ktoré sú vykonaním tohto príkazu dotknuté.

Článok 42
Obmedzenie použitia informácií

(1) Dožiadaná strana môže podmieniť vybavenie žiadosti tým, že získané informácie alebo dôkazy sa bez jej predchádzajúceho súhlasu nepoužijú alebo nezašlú orgánmi dožadujúcej strany na účely iného vyšetrovania alebo trestného konania ako toho, ktoré je uvedené v žiadosti.

(2) Každý štát alebo Európske spoločenstvo môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že informácie alebo dôkazy poskytnuté podľa tejto kapitoly nemôžu orgány dožadujúcej strany bez jej predchádzajúceho súhlasu použiť alebo zaslať na účely iného vyšetrovania alebo trestného konania ako toho, ktoré je uvedené v žiadosti.

Článok 43
Dôvernosť

(1) Dožadujúca strana môže požadovať, aby dožiadaná strana nezverejnila informácie o žiadosti a jej obsahu okrem rozsahu potrebného na jej vybavenie. Ak dožiadaná strana nemôže dodržať túto požiadavku, bezodkladne o tom informuje dožadujúcu stranu.

(2) Dožadujúca strana na žiadosť, a ak to nie je v rozpore so základnými zásadami jej vnútroštátneho právneho poriadku, nezverejňuje dôkazy a informácie poskytnuté dožiadanou stranou okrem rozsahu potrebného pre vyšetrovanie alebo trestné konanie uvedené v žiadosti.

(3) Strana, ktorá prijala spontánnu informáciu podľa článku 20, má povinnosť, s výhradou ustanovení svojho vnútroštátneho právneho poriadku, dodržať všetky požiadavky na dôvernosť informácie tak, ako to požaduje strana, ktorá túto informáciu poskytla. Ak táto strana nemôže dodržať túto požiadavku, bezodkladne o tom informuje stranu, ktorá informáciu poskytla.

Článok 44
Náklady

Bežné náklady spojené s vybavením žiadosti hradí dožiadaná strana. Ak vybavenie žiadosti vyžaduje podstatné alebo mimoriadne výdavky, strany sa dohodnú na podmienkach, za akých sa žiadosť vybaví a ako sa uhradia náklady.

Článok 45
Náhrada škody

(1) Ak sa na podnet osoby začne konanie o zodpovednosti za škodu, ktorá vznikla v dôsledku konania alebo opomenutia v súvislosti so spoluprácou podľa tejto kapitoly, dotknuté strany zvážia, ak je to vhodné, spoločné konzultácie o tom, ako správne rozdeliť sumu náhrady škody.

(2) Strana, proti ktorej sa vedie konanie o náhradu škody, sa snaží informovať o tomto konaní druhú stranu, ak tá môže mať na veci záujem.

V. KAPITOLA

Článok 46
Spolupráca medzi finančnými spravodajskými jednotkami

(1) Strany zabezpečia, aby finančné spravodajské jednotky uvedené v tomto dohovore spolupracovali na účely boja proti praniu špinavých peňazí s cieľom zhromažďovať a analyzovať alebo v prípade potreby prešetrovať v rámci finančnej spravodajskej jednotky dôležité informácie o každej skutočnosti, ktorá by mohla naznačovať pranie špinavých peňazí, a to v súlade s jej vnútroštátnymi právomocami.

(2) Na účely odseku 1 každá strana zabezpečí, aby si finančné spravodajské jednotky spontánne alebo na žiadosť vymieňali, a to buď v súlade s týmto dohovorom alebo so súčasným alebo budúcim memorandom o porozumení, ktoré je v súlade s týmto dohovorom, všetky dostupné informácie, ktoré môžu byť dôležité pre spracovanie alebo analýzu informácií, alebo aby finančné spravodajské jednotky v prípade potreby prešetrovali finančné transakcie prania špinavých peňazí a do nich zapojené fyzické osoby alebo právnické osoby.

(3) Každá strana zabezpečí, aby výkon činností finančných spravodajských jednotiek podľa tohto článku nebol ovplyvnený ich vnútorným postavením bez ohľadu na to, či sú správnymi orgánmi, orgánmi zabezpečujúcimi uplatňovanie práva alebo justičnými orgánmi.

(4) Ku každej žiadosti podľa tohto článku sa pripojí stručný prehľad dôležitých skutočností známych dožadujúcej finančnej spravodajskej jednotke. Finančná spravodajská jednotka uvedie v žiadosti, ako sa požadované informácie použijú.

(5) Ak sa žiadosť podáva v súlade s týmto článkom, dožiadaná finančná spravodajská jednotka poskytne všetky dôležité informácie vrátane dostupných finančných informácií a v žiadosti požadovaných údajov od orgánov zabezpečujúcich uplatňovanie práva, pričom nie je potrebná formálna žiadosť podľa použiteľných dohovorov alebo dohôd medzi stranami.

(6) Finančná spravodajská jednotka môže odmietnuť sprístupniť informácie, ktoré by mohli viesť k zmareniu vyšetrovania vedeného dožiadanou stranou, alebo za výnimočných okolností, ak by sprístupnenie informácií bolo zjavne neprimerané oprávneným záujmom fyzickej osoby alebo právnickej osoby alebo dotknutej strany alebo by inak nebolo v súlade so základnými zásadami právneho poriadku dožiadanej strany. Každé také odmietnutie sa riadne odôvodní finančnej spravodajskej jednotke žiadajúcej informácie.

(7) Informácie alebo písomnosti získané podľa tohto článku sa použijú výlučne na účely ustanovené v odseku 1. Informácie poskytnuté druhou finančnou spravodajskou jednotkou nemožno poskytnúť tretej strane a finančná spravodajská jednotka ich bez predchádzajúceho súhlasu poskytujúcej finančnej spravodajskej jednotky nemôže použiť na iné účely ako na analýzu.

(8) Pri zasielaní informácií alebo písomností podľa tohto článku odosielajúca finančná spravodajská jednotka môže uložiť obmedzenia a podmienky použitia informácií na iné účely ako tie, ktoré sú stanovené v odseku 7. Žiadajúca finančná spravodajská jednotka dodržiava tieto podmienky a obmedzenia.

(9) Ak má strana záujem použiť zasielané informácie alebo písomnosti v trestnom konaní na účely ustanovené v odseku 7, odosielajúca finančná spravodajská jednotka nemôže odmietnuť súhlas s takým použitím s výnimkou prípadu, že tak koná na základe obmedzení podľa jej vnútroštátneho práva alebo podmienok stanovených v odseku 6. Každé odmietnutie poskytnutia súhlasu sa riadne odôvodní.

(10) Finančné spravodajské jednotky prijmú všetky potrebné opatrenia vrátane bezpečnostných opatrení, aby zabezpečili, že informácie poskytnuté podľa tohto článku nie sú dostupné žiadnym iným orgánom, agentúram alebo útvarom.

(11) Poskytnuté informácie sú chránené v súlade s Dohovorom Rady Európy č. 108 z 28. januára 1981 o ochrane jednotlivcov pri automatizovanom spracovaní osobných údajov, pri zohľadnení Odporúčania Výboru ministrov Rady Európy č. R(87)15 z 15. septembra 1987 upravujúce použitie osobných údajov v policajnom sektore, minimálne rovnakými zásadami dôvernosti a ochrany osobných údajov ako tými, ktoré sú platné pre dožadujúcu finančnú spravodajskú jednotku podľa jej vnútroštátnych právnych predpisov.

(12) Odosielajúca finančná spravodajská jednotka môže primerane skúmať použitie poskytnutých informácií a žiadajúca finančná spravodajská jednotka na to v prípade potreby reaguje.

(13) Strany v zmysle tohto článku určia orgán, ktorý je finančnou spravodajskou jednotkou.

Článok 47

Medzinárodná spolupráca pri odklade podozrivých transakcií

(1) Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia na povolenie neodkladného postupu začatého finančnou spravodajskou jednotkou na žiadosť zahraničnej finančnej spravodajskej jednotky, na pozastavenie alebo odmietnutie súhlasu s prebiehajúcou transakciou na také obdobie a za rovnakých podmienok, aké sa použijú vo vnútroštátnom právnom poriadku tejto strany pre odklad transakcií.

(2) Podľa odseku 1 sa postupuje, keď je dožiadaná finančná spravodajská jednotka po odôvodnení poskytnutom dožadujúcou finančnou spravodajskou jednotkou presvedčená, že

a) transakcia súvisí s praním špinavých peňazí a

b) transakcia by bola pozastavená alebo súhlas s pokračujúcou transakciou by bol zamietnutý, ak by bola transakcia predmetom vnútroštátnej správy o podozrivej transakcii.

VI. KAPITOLA

Článok 48
Monitorovací mechanizmus a riešenie sporov

(1) Konferencia strán (COP) je zodpovedná za následné vykonávanie dohovoru. COP

a) vykonáva dohľad nad riadnym vykonávaním dohovoru stranami,

b) na žiadosť strany poskytne stanovisko ku každej otázke týkajúcej sa výkladu a uplatňovania dohovoru.

(2) COP vykonáva úlohy podľa odseku 1 písm. a) použitím všetkých dostupných verejných prieskumov (pre krajiny Moneyval) Výboru expertov pre hodnotenie opatrení proti praniu špinavých peňazí (Moneyval) a akýchkoľvek dostupných verejných prieskumov FATF (pre krajiny FATF) doplnených v prípade potreby pravidelnými dotazníkmi FATF vyhodnocujúcimi vlastnú činnosť. Monitorovací postup sa vzťahuje len na tie oblasti, ktoré nie sú upravené inými príslušnými medzinárodnými normami, na základe ktorých sa vykonávajú vzájomné hodnotenia FATF a Moneyval.

(3) Ak sa COP uznesie, že na výkon svojich úloh potrebuje ďalšie informácie, spojí sa s dotknutou stranou a v prípade potreby využije postup a mechanizmy Moneyvalu, ak to COP vyžaduje. Dotknutá strana následne podá správu COP. Na tomto základe COP rozhodne, či má vykonať podrobnejšie hodnotenie stanoviska dotknutej strany. To môže, ale nemusí zahŕňať návštevu krajiny hodnotiacou skupinou.

(4) Strany sa snažia vyriešiť vzájomný spor týkajúci sa výkladu alebo uplatňovania dohovoru vzájomným rokovaním alebo inými zmierlivými prostriedkami podľa vlastného výberu vrátane predloženia sporu COP, rozhodcovskému súdu, ktorého rozhodnutie je pre obe strany záväzné, alebo Medzinárodnému súdnemu dvoru na základe dohody medzi dotknutými stranami.

(5) COP prijme svoj rokovací poriadok.

(6) Generálny tajomník Rady Európy zvolá COP najneskôr do jedného roka po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru. Následne sa pravidelné stretnutia COP konajú v súlade s rokovacím poriadkom prijatým COP.

VII. KAPITOLA

Článok 49
Podpis a nadobudnutie platnosti

(1) Dohovor je otvorený na podpis členským štátom Rady Európy, Európskemu spoločenstvu a nečlenským štátom, ktoré sa zúčastnili na jeho príprave. Tieto štáty alebo Európske spoločenstvo môžu vyjadriť svoj súhlas byť viazané

a) podpisom bez výhrady ratifikácie, prijatia alebo schválenia alebo

b) podpisom s výhradou ratifikácie, prijatia alebo schválenia, po ktorých nasleduje ratifikácia, prijatie alebo schválenie.

(2) Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo schválení sa uložia u generálneho tajomníka Rady Európy.

(3) Tento dohovor nadobudne platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa, keď šesť signátorov, z toho najmenej štyri členské štáty Rady Európy, vyjadria svoj súhlas byť viazaní dohovorom v súlade s ustanovením odseku 1.

(4) Vo vzťahu ku každému signatárskemu štátu, ktorý vyjadrí svoj súhlas byť viazaný dohovorom neskôr, nadobudne dohovor platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa, keď vyjadril svoj súhlas byť viazaný dohovorom v súlade s ustanovením odseku 1.

(5) Žiadna zo strán dohovoru z roku 1990 nemôže ratifikovať, prijať alebo schváliť tento dohovor bez toho, aby sa považovala za viazanú aspoň ustanoveniami zodpovedajúcimi ustanoveniam dohovoru z roku 1990, ktorými je viazaná.

(6) Strany tohto dohovoru, ktoré sú zároveň stranami dohovoru z roku 1990, od nadobudnutia jeho platnosti

a) vo vzájomných vzťahoch uplatňujú ustanovenia tohto dohovoru,

b) naďalej uplatňujú ustanovenia dohovoru z roku 1990 vo vzťahu k ostatným stranám uvedeného dohovoru, ale nie vo vzťahu k tomuto dohovoru.

Článok 50
Pristúpenie k dohovoru

(1) Po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru môže Výbor ministrov Rady Európy po konzultácii strán dohovoru na základe rozhodnutia prijatého väčšinou podľa článku 20 písm. d) Štatútu Rady Európy a po získaní jednomyseľného súhlasu zástupcov strán oprávnených zasadať vo Výbore ministrov prizvať ktorýkoľvek nečlenský štát Rady Európy, ktorý sa nezúčastnil na vypracovaní dohovoru, aby k nemu pristúpil.

(2) Vo vzťahu ku každému pristupujúcemu štátu dohovor nadobudne platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa uloženia listiny o prístupe u generálneho tajomníka Rady Európy.

Článok 51
Územná pôsobnosť

(1) Každý štát alebo Európske spoločenstvo môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe určiť územie alebo územia, na ktoré sa dohovor uplatní.

(2) Každá strana môže kedykoľvek neskôr vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy rozšíriť pôsobnosť dohovoru na akékoľvek iné územie uvedené vo vyhlásení. Vo vzťahu k tomuto územiu dohovor nadobudne platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa prijatia tohto vyhlásenia generálnym tajomníkom Rady Európy.

(3) Vyhlásenia podľa predchádzajúcich dvoch odsekov vo vzťahu k územiu uvedenému v tomto vyhlásení možno odvolať oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy. Odvolanie nadobudne platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa prijatia tohto oznámenia generálnym tajomníkom Rady Európy.

Článok 52
Vzťah k iným dohovorom a dohodám

(1) Týmto dohovorom nie sú dotknuté práva ani záväzky strán vyplývajúce z medzinárodných mnohostranných dohovorov upravujúcich osobitné otázky.

(2) Strany tohto dohovoru môžu medzi sebou uzatvárať dvojstranné alebo mnohostranné dohody týkajúce sa záležitostí upravených týmto dohovorom na účely doplnenia alebo posilnenia jeho ustanovení alebo uľahčenia uplatňovania zásad v ňom obsiahnutých.

(3) Ak už dve alebo viaceré strany uzavreli dohodu alebo zmluvu, ktorej predmetom sú otázky upravené týmto dohovorom, alebo ak si už tieto strany inak upravili svoje vzťahy týkajúce sa týchto otázok, sú tieto strany oprávnené uplatňovať túto dohodu alebo zmluvu namiesto tohto dohovoru alebo primerane upraviť svoje vzťahy, ak to uľahčí medzinárodnú spoluprácu.

(4) Strany, ktoré sú členmi Európskej únie, uplatňujú vo svojich vzájomných vzťahoch predpisy Spoločenstva a Európskej únie, pokiaľ existujú predpisy Spoločenstva alebo Európskej únie upravujúce predmetné otázky, ktoré sú uplatniteľné na konkrétny prípad, bez toho, aby bol dotknutý účel tohto dohovoru a bez toho, aby bolo dotknuté jeho úplné uplatňovanie inými stranami.

Článok 53
Vyhlásenia a výhrady

(1) Každý štát alebo Európske spoločenstvo môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe urobiť jedno alebo viacero vyhlásení ustanovených v článku 3 ods. 2, v článku 9 ods. 4, v článku 17 ods. 5, v článku 24 ods. 3, v článku 31 ods. 2, v článku 35 ods. 1 a 3 a v článku 42 ods. 2.

(2) Každý štát alebo Európske spoločenstvo si môže takisto pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhradiť právo čiastočne alebo úplne neuplatňovať ustanovenia článku 7 ods. 2 písm. c), článku 9 ods. 6, článku 46 ods. 5 a článku 47.

(3) Každý štát alebo Európske spoločenstvo môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe oznámiť spôsob, akým zamýšľa uplatňovať články 17 a 19 tohto dohovoru, najmä pri zohľadnení použiteľných medzinárodných dohôd v oblasti medzinárodnej spolupráce v trestných veciach. Každú zmenu týchto informácií oznámi generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

(4) Každý štát alebo Európske spoločenstvo môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásiť, že

a) nebude uplatňovať článok 3 ods. 4 tohto dohovoru alebo

b) bude uplatňovať článok 3 ods. 4 tohto dohovoru iba čiastočne, alebo spôsob, akým zamýšľa uplatňovať článok 3 ods. 4 tohto dohovoru.

Každá zmena takej informácie sa oznámi generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

(5) Iné výhrady nie sú možné.

(6) Každá strana, ktorá uplatnila výhradu podľa tohto článku, môže ju úplne alebo čiastočne odvolať oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy. Odvolanie nadobudne platnosť dňom prijatia tohto oznámenia generálnym tajomníkom Rady Európy.

(7) Strana, ktorá uplatnila výhradu vo vzťahu k ustanoveniu dohovoru, sa nemôže domáhať uplatňovania tohto ustanovenia inou stranou; ak je táto výhrada čiastočná alebo podmienená, môže žiadať uplatňovanie takého ustanovenia do takej miery, v akej ho sama prijala.

Článok 54
Zmeny

(1) Zmeny dohovoru môže navrhnúť každá strana, generálny tajomník Rady Európy ich oznámi členským štátom Rady Európy, Európskemu spoločenstvu a každému nečlenskému štátu, ktorý pristúpil alebo bol prizvaný, aby pristúpil k tomuto dohovoru v súlade s ustanoveniami článku 50.

(2) Každá zmena navrhnutá stranou sa oznámi Európskemu výboru pre problémy kriminality (CDPC), ktorý predloží Výboru ministrov svoje stanovisko k navrhovanej zmene.

(3) Výbor ministrov posúdi navrhovanú zmenu a stanovisko CDPC a môže prijať zmenu väčšinou ustanovenou v článku 20 písm. d) Štatútu Rady Európy.

(4) Text každej zmeny prijatej Výborom ministrov podľa odseku 3 tohto článku sa zašle stranám na prijatie.

(5) Každá zmena prijatá podľa odseku 3 tohto článku nadobudne platnosť tridsiaty deň po tom, čo všetky strany informovali generálneho tajomníka Rady Európy o jej prijatí.

(6) Na účely aktualizácie kategórií trestných činov uvedených v prílohe, ako aj z dôvodu zmeny článku 13, môže každá strana alebo Výbor ministrov navrhnúť zmeny. Generálny tajomník Rady Európy tieto zmeny oznámi stranám.

(7) Výbor ministrov môže prijať zmenu navrhnutú v súlade s odsekom 6 väčšinou ustanovenou v článku 20 písm. d) Štatútu Rady Európy po konzultácii so stranami, ktoré nie sú členmi Rady Európy, a ak je to potrebné, s CDPC. Zmena nadobudne platnosť po uplynutí jedného roka odo dňa, keď bola zaslaná stranám. Počas tejto lehoty môže každá strana oznámiť generálnemu tajomníkovi Rady Európy akúkoľvek námietku voči nadobudnutiu platnosti zmeny.

(8) Ak jedna tretina strán oznámi generálnemu tajomníkovi Rady Európy námietku k nadobudnutiu platnosti zmeny, zmena nenadobudne platnosť.

(9) Ak námietku oznámi menej ako jedna tretina strán, zmena nadobudne platnosť pre tie strany, ktoré námietku neoznámili.

(10) Po nadobudnutí platnosti zmeny podľa odsekov 6 až 9 tohto článku a po oznámení námietky strany k tejto zmene pre dotknutú stranu nadobudne zmena platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po dni oznámenia o jej prijatí generálnemu tajomníkovi Rady Európy. Strana, ktorá uplatnila námietku, môže ju kedykoľvek odvolať oznámením generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

(11) Ak bola zmena prijatá Výborom ministrov, štát alebo Európske spoločenstvo nemôže vyjadriť svoj súhlas byť viazaný dohovorom bez prijatia tejto zmeny.

Článok 55
Výpoveď

(1) Každá strana môže kedykoľvek vypovedať dohovor oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

(2) Výpoveď nadobúda platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa prijatia oznámenia generálnym tajomníkom Rady Európy.

(3) Tento dohovor sa však naďalej použije na vykonanie konfiškácie podľa článku 23, o ktorú sa požiadalo v súlade s ustanoveniami dohovoru predo dňom nadobudnutia platnosti výpovede.

Článok 56
Oznámenia

Generálny tajomník Rady Európy oznámi členským štátom Rady Európy, Európskemu spoločenstvu, nečlenským štátom, ktoré sa zúčastnili na vypracovaní dohovoru, každému štátu, ktorý bol prizvaný, aby k nemu pristúpil, a každej inej strane dohovoru

a) každý podpis,

b) uloženie každej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe,

c) každý dátum nadobudnutia platnosti dohovoru v súlade s článkami 49 a 50,

d) každé vyhlásenie alebo výhradu uplatnenú podľa článku 53,

e) každý iný úkon, oznámenie alebo korešpondenciu týkajúcu sa dohovoru.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali tento dohovor.

Dané vo Varšave 16. mája 2005 v anglickom a vo francúzskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť, v jednom vyhotovení, ktoré sa uloží v archívoch Rady Európy. Generálny tajomník Rady Európy zašle overené kópie každému členskému štátu Rady Európy, Európskemu spoločenstvu, nečlenským štátom, ktoré sa zúčastnili na vypracovaní dohovoru, a každému štátu, ktorý bol prizvaný, aby k nemu pristúpil.

Poznámka sekretariátu: Pozri vyhlásenie Európskeho spoločenstva a členských štátov Európskej únie pri prijatí dohovoru Výborom ministrov Rady Európy z 3. mája 2005: „Európske spoločenstvo/Európska únia a jej členské štáty opätovne potvrdzujú, že ich cieľom pri požiadavke zahrnutia diskonekčnej klauzuly` je zohľadniť inštitucionálnu štruktúru Európskej únie pri prístupe k medzinárodným dohovorom, najmä v prípade prenosu suverénnych právomocí z členských štátov na Európske spoločenstvo.

Účelom tejto klauzuly nie je obmedzenie práv alebo rozšírenie záväzkov strán, ktoré nie sú členmi Európskej únie vo vzťahu k Európskemu spoločenstvu/Európskej únii a jeho/jej členským štátom, pretože tie sú tiež stranami tohto dohovoru.

Diskonekčná klauzula je potrebná pre tie časti dohovoru, ktoré patria do pôsobnosti Európskeho spoločenstva/Európskej únie, aby stanovila, že členské štáty Európskej únie sa nemôžu medzi sebou (alebo medzi nimi a Európskym spoločenstvom/Európskou úniou) dovolávať a uplatňovať práva a povinnosti vyplývajúce z dohovoru.

To neovplyvňuje skutočnosť, že dohovor sa v plnom rozsahu uplatňuje medzi Európskym spoločenstvom/Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a ostatnými stranami dohovoru na strane druhej; Európske spoločenstvo a členské štáty Európskej únie budú viazané dohovorom a budú ho uplatňovať ako ktorákoľvek strana dohovoru, ak je to potrebné, prostredníctvom legislatívy Európskeho spoločenstva/Európskej únie. Tým budú zaručovať úplné dodržiavanie ustanovení dohovoru vo vzťahu k stranám, ktoré nie sú členmi Európskej únie.“.

Príloha

a) Účasť v organizovanej zločineckej skupine a vymáhanie peňazí alebo inej výhody

b) Terorizmus vrátane financovania terorizmu

c) Obchodovanie s ľuďmi a pašovanie migrantov

d) Sexuálne vykorisťovanie vrátane sexuálneho vykorisťovania detí

e) Nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami

f) Nedovolené obchodovanie so zbraňami

g) Neoprávnené obchodovanie s odcudzeným a iným tovarom

h) Korupcia a podplácanie

i) Podvod

j) Falšovanie a pozmeňovanie meny

k) Falšovanie a pozmeňovanie výrobkov

l) Trestné činy proti životnému prostrediu

m) Vražda, závažné ublíženie na zdraví

n) Únos, obmedzovanie osobnej slobody a branie rukojemníka

o) Lúpež alebo krádež

p) Prevádzačstvo

q) Vydieranie

r) Falšovanie

s) Falšovanie a pozmeňovanie a

t) Zneužitie účasti na hospodárskej súťaži

K oznámeniu č. 91/2009 Z. z.

COUNCIL OF EUROPE CONVENTION ON LAUNDERING, SEARCH, SEIZURE AND CONFISCATION OF THE PROCEEDS FROM CRIME AND ON THE FINANCING OF TERRORISM

Warsaw, 16. V. 2005

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other signatories hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Convinced of the need to pursue a common criminal policy aimed at the protection of society;

Considering that the fight against serious crime, which has become an increasingly international problem, calls for the use of modern and effective means on an international scale;

Believing that one of these methods consists in depriving criminals of the proceeds from crime and instrumentalities;

Considering that for the attainment of this aim a well-functioning system of international co-operation also must be established;

Bearing in mind the Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime (ETS No. 141 – hereinafter referred to as "the 1990 Convention");

Recalling also Resolution 1373(2001) on threats to international peace and security caused by terrorist acts adopted by the Security Council of the United Nations on 28 September 2001, and particularly its paragraph 3.d;

Recalling the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted by the General Assembly of the United Nations on 9 December 1999 and particularly its Articles 2 and 4, which oblige States Parties to establish the financing of terrorism as a criminal offence;

Convinced of the necessity to take immediate steps to ratify and to implement fully the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, cited above,

Have agreed as follows:

CHAPTER I
USE OF TERMS

ARTICLE 1

USE OF TERMS

For the purposes of this Convention:

a) "proceeds" means any economic advantage, derived from or obtained, directly or indirectly, from criminal offences. It may consist of any property as defined in sub-paragraph b of this article;

b) "property" includes property of any description, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, and legal documents or instruments evidencing title to or interest in such property;

c) "instrumentalities" means any property used or intended to be used, in any manner, wholly or in part, to commit a criminal offence or criminal offences;

d) "confiscation" means a penalty or a measure, ordered by a court following proceedings in relation to a criminal offence or criminal offences resulting in the final deprivation of property;

e) "predicate offence" means any criminal offence as a result of which proceeds were generated that may become the subject of an offence as defined in Article 9 of this Convention.

f) "financial intelligence unit" (hereinafter referred to as "FIU") means a central, national agency responsible for receiving (and, as permitted, requesting), analysing and disseminating to the competent authorities, disclosures of financial information

i) concerning suspected proceeds and potential financing of terrorism, or

ii) required by national legislation or regulation,

in order to combat money laundering and financing of terrorism;

g) "freezing" or "seizure" means temporarily prohibiting the transfer, destruction, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;

h) "financing of terrorism" means the acts set out in Article 2 of the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, cited above.

CHAPTER II
FINANCING OF TERRORISM

ARTICLE 2

APPLICATION OF THE CONVENTION TO THE FINANCING OF TERRORISM

(1) Each Party shall adopt such legislative and other

measures as may be necessary to enable it to apply the provisions contained in Chapters III, IV and V of this Convention to the financing of terrorism.

(2) In particular, each Party shall ensure that it is able to search, trace, identify, freeze, seize and confiscate property, of a licit or illicit origin, used or allocated to be used by any means, in whole or in part, for the financing of terrorism, or the proceeds of this offence, and to provide co-operation to this end to the widest possible extent.

CHAPTER III

MEASURES TO BE TAKEN AT NATIONAL LEVEL

SECTION 1

GENERAL PROVISIONS

ARTICLE 3

CONFISCATION MEASURES

(1) Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to confiscate instrumentalities and proceeds or property the value of which corresponds to such proceeds and laundered property.

(2) Provided that paragraph 1 of this article applies to money laundering and to the categories of offences in the appendix to the Convention, each Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 1 of this article applies

a) only in so far as the offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a maximum of more than one year. However, each Party may make a declaration on this provision in respect of the confiscation of the proceeds from tax offences for the sole purpose of being able to confiscate such proceeds, both nationally and through international cooperation, under national and international tax-debt recovery legislation; and/or

b) only to a list of specified offences.

(3) Parties may provide for mandatory confiscation in respect of offences which are subject to the confiscation regime. Parties may in particular include in this provision the offences of money laundering, drug trafficking, trafficking in human beings and any other serious offence.

(4) Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to require that, in respect of a serious offence or offences as defined by national law, an offender demonstrates the origin of alleged proceeds or other property liable to confiscation to the extent that such a requirement is consistent with the principles of its domestic law.

ARTICLE 4

INVESTIGATIVE AND PROVISIONAL MEASURES

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to identify, trace, freeze or seize rapidly property which is liable to confiscation pursuant to Article 3, in order in particular to facilitate the enforcement of a later confiscation.

ARTICLE 5

FREEZING, SEIZURE AND CONFISCATION

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that the measures to freeze, seize and confiscate also encompass:

a) the property into which the proceeds have been transformed or converted;

b) property acquired from legitimate sources, if proceeds have been intermingled, in whole or in part, with such property, up to the assessed value of the intermingled proceeds;

c) income or other benefits derived from proceeds, from property into which proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which proceeds of crime have been intermingled, up to the assessed value of the intermingled proceeds, in the same manner and to the same extent as proceeds.

ARTICLE 6

MANAGEMENT OF FROZEN
OR SEIZED PROPERTY

Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure proper management of frozen or seized property in accordance with Articles 4 and 5 of this Convention.

ARTICLE 7

INVESTIGATIVE POWERS AND TECHNIQUES

(1) Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized in order to carry out the actions referred to in Articles 3, 4 and 5. A Party shall not decline to act under the provisions of this article on grounds of bank secrecy.

(2) Without prejudice to paragraph 1, each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to:

a) determine whether a natural or legal person is a holder or beneficial owner of one or more accounts, of whatever nature, in any bank located in its territory and, if so obtain all of the details of the identified accounts;

b) obtain the particulars of specified bank accounts and of banking operations which have been carried out during a specified period through one or more

specified accounts, including the particulars of any sending or recipient account;
c) monitor, during a specified period, the banking operations that are being carried out through one or more identified accounts; and,
d) ensure that banks do not disclose to the bank customer concerned or to other third persons that information has been sought or obtained in accordance with sub-paragraphs a, b, or c, or that an investigation is being carried out.

Parties shall consider extending this provision to accounts held in non-bank financial institutions.

(3) Each Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to enable it to use special investigative techniques facilitating the identification and tracing of proceeds and the gathering of evidence related thereto, such as observation, interception of telecommunications, access to computer systems and order to produce specific documents.

ARTICLE 8

LEGAL REMEDIES

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that interested parties affected by measures under Articles 3, 4 and 5 and such other provisions in this Section as are relevant, shall have effective legal remedies in order to preserve their rights.

ARTICLE 9

LAUNDERING OFFENCES

(1) Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as offences under its domestic law, when committed intentionally:
a) the conversion or transfer of property, knowing that such property is proceeds, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of assisting any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of his actions;
b) the concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement, rights with respect to, or ownership of, property, knowing that such property is proceeds;

and, subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system;
c) the acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property was proceeds;
d) participation in, association or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.

(2) For the purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:
a) it shall not matter whether the predicate offence was subject to the criminal jurisdiction of the Party;
b) it may be provided that the offences set forth in that paragraph do not apply to the persons who committed the predicate offence;
c) knowledge, intent or purpose required as an element of an offence set forth in that paragraph may be inferred from objective, factual circumstances.

(3) Each Party may adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as an offence under its domestic law all or some of the acts referred to in paragraph 1 of this article, in either or both of the following cases where the offender
a) suspected that the property was proceeds,
b) ought to have assumed that the property was proceeds.

(4) Provided that paragraph 1 of this article applies to the categories of predicate offences in the appendix to the Convention, each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 1 of this article applies:
a) only in so far as the predicate offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a maximum of more than one year, or for those Parties that have a minimum threshold for offences in their legal system, in so far as the offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a minimum of more than six months; and/or
b) only to a list of specified predicate offences; and/or
c) to a category of serious offences in the national law of the Party.

(5) Each Party shall ensure that a prior or simultaneous conviction for the predicate offence is not a prerequisite for a conviction for money laundering.

(6) Each Party shall ensure that a conviction for money laundering under this Article is possible where it is proved that the property, the object of paragraph 1.a or b of this article, originated from a predicate offence, without it being necessary to establish precisely which offence.

(7) Each Party shall ensure that predicate offences for money laundering extend to conduct that occurred in another State, which constitutes an offence in that State, and which would have constituted a predicate offence had it occurred domestically. Each Party may provide that the only prerequisite is that the conduct would have constituted a predicate offence had it occurred domestically.

ARTICLE 10

CORPORATE LIABILITY

(1) Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that legal persons can be held liable for the criminal offences of money laundering established in accordance with this Convention, committed for their benefit by any natural person, acting either individually or as part of an organ

of the legal person, who has a leading position within the legal person, based on:
a) a power of representation of the legal person; or
b) an authority to take decisions on behalf of the legal person; or
c) an authority to exercise control within the legal person
as well as for involvement of such a natural person as accessory or instigator in the above-mentioned offences.

(2) Apart from the cases already provided for in paragraph 1, each Party shall take the necessary measures to ensure that a legal person can be held liable where the lack of supervision or control by a natural person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of the criminal offences mentioned in paragraph 1 for the benefit of that legal person by a natural person under its authority.

(3) Liability of a legal person under this Article shall not exclude criminal proceedings against natural persons who are perpetrators, instigators of, or accessories to, the criminal offences mentioned in paragraph 1.

(4) Each Party shall ensure that legal persons held liable in accordance with this Article, shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

ARTICLE 11

PREVIOUS DECISIONS

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to provide for the possibility of taking into account, when determining the penalty, final decisions against a natural or legal person taken in another Party in relation to offences established in accordance with this Convention.

SECTION 2

FINANCIAL INTELLIGENCE UNIT (FIU) AND PREVENTION

ARTICLE 12

FINANCIAL INTELLIGENCE UNIT (FIU)

(1) Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish an FIU as defined in this Convention.

(2) Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that its FIU has access, directly or indirectly, on a timely basis to the financial, administrative and law enforcement information that it requires to properly undertake its functions, including the analysis of suspicious transaction reports.

ARTICLE 13

MEASURES TO PREVENT MONEY LAUNDERING

(1) Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to institute a comprehensive domestic regulatory and supervisory or monitoring regime to prevent money laundering and shall take due account of applicable international standards, including in particular the recommendations adopted by the Financial Action Task Force on Money Laundering (FATF).

(2) In that respect, each Party shall adopt, in particular, such legislative and other measures as may be necessary to:
a) require legal and natural persons which engage in activities which are particularly likely to be used for money laundering purposes, and as far as these activities are concerned, to:
   i) identify and verify the identity of their customers and, where applicable, their ultimate beneficial owners, and to conduct ongoing due diligence on the business relationship, while taking into account a risk based approach;
   ii) report suspicions on money laundering subject to safeguard;
   iii) take supporting measures, such as record keeping on customer identification and transactions, training of personnel and the establishment of internal policies and procedures, and if appropriate, adapted to their size and nature of business;
b) prohibit, as appropriate, the persons referred to in sub-paragraph a from disclosing the fact that a suspicious transaction report or related information has been transmitted or that a money laundering investigation is being or may be carried out;
c) ensure that the persons referred to in sub-paragraph a are subject to effective systems for monitoring, and where applicable supervision, with a view to ensure their compliance with the requirements to combat money laundering, where appropriate on a risk sensitive basis.

(3) In that respect, each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to detect the significant physical cross border transportation of cash and appropriate bearer negotiable instruments.

ARTICLE 14

POSTPONEMENT OF DOMESTIC SUSPICIOUS TRANSACTIONS

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to permit urgent action to be taken by the FIU or, as appropriate, by any other competent authorities or body, when there is a suspicion that a transaction is related to money laundering, to suspend or withhold consent to a transaction going ahead in order to analyse the transaction and confirm the suspicion. Each party may restrict such a measure to cases where a suspicious transaction report has been submitted. The maximum duration of any suspension or withholding of consent to a transaction shall be subject to any relevant provisions in national law.

CHAPTER IV

INTERNATIONAL CO-OPERATION

SECTION 1

PRINCIPLES OF INTERNATIONAL CO-OPERATION

ARTICLE 15

GENERAL PRINCIPLES
AND MEASURES FOR INTERNATIONAL
CO-OPERATION

(1) The Parties shall mutually co-operate with each other to the widest extent possible for the purposes of investigations and proceedings aiming at the confiscation of instrumentalities and proceeds.

(2) Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to enable it to comply, under the conditions provided for in this chapter, with requests:

a) for confiscation of specific items of property representing proceeds or instrumentalities, as well as for confiscation of proceeds consisting in a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of proceeds;
b) for investigative assistance and provisional measures with a view to either form of confiscation referred to under a above.

(3) Investigative assistance and provisional measures sought in paragraph 2.b shall be carried out as permitted by and in accordance with the internal law of the requested Party. Where the request concerning one of these measures specifies formalities or procedures which are necessary under the law of the requesting Party, even if unfamiliar to the requested Party, the latter shall comply with such requests to the extent that the action sought is not contrary to the fundamental principles of its law.

(4) Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure that the requests coming from other Parties in order to identify, trace, freeze or seize the proceeds and instrumentalities, receive the same priority as those made in the framework of internal procedures.

SECTION 2

INVESTIGATIVE ASSISTANCE

ARTICLE 16

OBLIGATION TO ASSIST

The Parties shall afford each other, upon request, the widest possible measure of assistance in the identification and tracing of instrumentalities, proceeds and other property liable to confiscation. Such assistance shall include any measure providing and securing evidence as to the existence, location or movement, nature, legal status or value of the aforementioned property.

ARTICLE 17

REQUEST FOR INFORMATION
ON BANK ACCOUNTS

(1) Each Party shall, under the conditions set out in this article, take the measures necessary to determine, in answer to a request sent by another Party, whether a natural or legal person that is the subject of a criminal investigation holds or controls one or more accounts, of whatever nature, in any bank located in its territory and, if so, provide the particulars of the identified accounts.

(2) The obligation set out in this article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank keeping the account.

(3) In addition to the requirements of Article 37, the requesting party shall, in the request:

a) state why it considers that the requested information is likely to be of substantial value for the purpose of the criminal investigation into the offence;
b) state on what grounds it presumes that banks in the requested Party hold the account and specify, to the widest extent possible, which banks and/or accounts may be involved; and
c) include any additional information available which may facilitate the execution of the request.

(4) The requested Party may make the execution of such a request dependant on the same conditions as it applies in respect of requests for search and seizure.

(5) Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that this article applies only to the categories of offences specified in the list contained in the appendix to this Convention.

(6) Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions. Such extension may be made subject to the principle of reciprocity.

ARTICLE 18

REQUEST FOR INFORMATION
ON BANKING TRANSACTIONS

(1) On request by another Party, the requested Party shall provide the particulars of specified bank accounts and of banking operations which have been carried out during a specified period through one or more accounts specified in the request, including the particulars of any sending or recipient account.

(2) The obligation set out in this article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank holding the account.

(3) In addition to the requirements of Article 37, the requesting Party shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the criminal investigation into the offence.

(4) The requested Party may make the execution of

such a request dependant on the same conditions as it applies in respect of requests for search and seizure.

(5) Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions. Such extension may be made subject to the principle of reciprocity.

ARTICLE 19

REQUEST FOR THE MONITORING OF BANKING TRANSACTIONS

(1) Each Party shall ensure that, at the request of another Party, it is able to monitor, during a specified period, the banking operations that are being carried out through one or more accounts specified in the request and communicate the results thereof to the requesting Party.

(2) In addition to the requirements of Article 37, the requesting Party shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the criminal investigation into the offence.

(3) The decision to monitor shall be taken in each individual case by the competent authorities of the requested Party, with due regard for the national law of that Party.

(4) The practical details regarding the monitoring shall be agreed between the competent authorities of the requesting and requested Parties.

(5) Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions.

ARTICLE 20

SPONTANEOUS INFORMATION

Without prejudice to its own investigations or proceedings, a Party may without prior request forward to another Party information on instrumentalities and proceeds, when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings or might lead to a request by that Party under this chapter.

SECTION 3

PROVISIONAL MEASURES

ARTICLE 21

OBLIGATION TO TAKE PROVISIONAL MEASURES

(1) At the request of another Party which has instituted criminal proceedings or proceedings for the purpose of confiscation, a Party shall take the necessary provisional measures, such as freezing or seizing, to prevent any dealing in, transfer or disposal of property which, at a later stage, may be the subject of a request for confiscation or which might be such as to satisfy the request.

(2) A Party which has received a request for confiscation pursuant to Article 23 shall, if so requested, take the measures mentioned in paragraph 1 of this article in respect of any property which is the subject of the request or which might be such as to satisfy the request.

ARTICLE 22

EXECUTION OF PROVISIONAL MEASURES

(1) After the execution of the provisional measures requested in conformity with paragraph 1 of Article 21, the requesting Party shall provide spontaneously and as soon as possible to the requested Party all information which may question or modify the extent of these measures. The requesting Party shall also provide without delays all complementary information requested by the requested Party and which is necessary for the implementation of and the follow up to the provisional measures.

(2) Before lifting any provisional measure taken pursuant to this article, the requested Party shall, wherever possible, give the requesting Party an opportunity to present its reasons in favour of continuing the measure.

SECTION 4

CONFISCATION

ARTICLE 23

OBLIGATION TO CONFISCATE

(1) A Party, which has received a request made by another Party for confiscation concerning instrumentalities or proceeds, situated in its territory, shall:

a) enforce a confiscation order made by a court of a requesting Party in relation to such instrumentalities or proceeds; or
b) submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such order is granted, enforce it.

(2) For the purposes of applying paragraph 1.b of this article, any Party shall whenever necessary have competence to institute confiscation proceedings under its own law.

(3) The provisions of paragraph 1 of this article shall also apply to confiscation consisting in a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of proceeds, if property on which the confiscation can be enforced is located in the requested Party. In such cases, when enforcing confiscation pursuant to paragraph 1, the requested Party shall, if payment is not obtained, realise the claim on any property available for that purpose.

(4) If a request for confiscation concerns a specific item of property, the Parties may agree that the requested Party may enforce the confiscation in the form of a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of the property.

(5) The Parties shall co-operate to the widest extent possible under their domestic law with those Parties which request the execution of measures equivalent to confiscation leading to the deprivation of property,

which are not criminal sanctions, in so far as such measures are ordered by a judicial authority of the requesting Party in relation to a criminal offence, provided that it has been established that the property constitutes proceeds or other property in the meaning of Article 5 of this Convention.

ARTICLE 24

EXECUTION OF CONFISCATION

(1) The procedures for obtaining and enforcing the confiscation under Article 23 shall be governed by the law of the requested Party.

(2) The requested Party shall be bound by the findings as to the facts in so far as they are stated in a conviction or judicial decision of the requesting Party or in so far as such conviction or judicial decision is implicitly based on them.

(3) Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 2 of this article applies only subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system.

(4) If the confiscation consists in the requirement to pay a sum of money, the competent authority of the requested Party shall convert the amount thereof into the currency of that Party at the rate of exchange ruling at the time when the decision to enforce the confiscation is taken.

(5) In the case of Article 23, paragraph 1.a, the requesting Party alone shall have the right to decide on any application for review of the confiscation order.

ARTICLE 25

CONFISCATED PROPERTY

(1) Property confiscated by a Party pursuant to Articles 23 and 24 of this Convention, shall be disposed of by that Party in accordance with its domestic law and administrative procedures.

(2) When acting on the request made by another Party in accordance with Articles 23 and 24 of this Convention, Parties shall, to the extent permitted by domestic law and if so requested, give priority consideration to returning the confiscated property to the requesting Party so that it can give compensation to the victims of the crime or return such property to their legitimate owners.

(3) When acting on the request made by another Party in accordance with Articles 23 and 24 of this Convention, a Party may give special consideration to concluding agreements or arrangements on sharing with other Parties, on a regular or case-by-case basis, such property, in accordance with its domestic law or administrative procedures.

ARTICLE 26

RIGHT OF ENFORCEMENT
AND MAXIMUM AMOUNT OF CONFISCATION

(1) A request for confiscation made under Articles 23 and 24 does not affect the right of the requesting Party to enforce itself the confiscation order.

(2) Nothing in this Convention shall be so interpreted as to permit the total value of the confiscation to exceed the amount of the sum of money specified in the confiscation order. If a Party finds that this might occur, the Parties concerned shall enter into consultations to avoid such an effect.

ARTICLE 27

IMPRISONMENT IN DEFAULT

The requested Party shall not impose imprisonment in default or any other measure restricting the liberty of a person as a result of a request under Article 23, if the requesting Party has so specified in the request.

SECTION 5

**REFUSAL AND POSTPONEMENT
OF CO-OPERATION**

ARTICLE 28

GROUNDS FOR REFUSAL

(1) Co-operation under this chapter may be refused if:

a) the action sought would be contrary to the fundamental principles of the legal system of the requested Party; or
b) the execution of the request is likely to prejudice the sovereignty, security, ordre public or other essential interests of the requested Party; or
c) in the opinion of the requested Party, the importance of the case to which the request relates does not justify the taking of the action sought; or
d) the offence to which the request relates is a fiscal offence, with the exception of the financing of terrorism;
e) the offence to which the request relates is a political offence, with the exception of the financing of terrorism; or
f) the requested Party considers that compliance with the action sought would be contrary to the principle of “ne bis in idem”; or
g) the offence to which the request relates would not be an offence under the law of the requested Party if committed within its jurisdiction. However, this ground for refusal applies to co-operation under Section 2 only in so far as the assistance sought involves coercive action. Where dual criminality is required for co-operation under this chapter, that requirement shall be deemed to be satisfied regardless of whether both Parties place the offence within the same category of offences or denominate the offence by the same terminology, provided that both Parties criminalise the conduct underlying the offence.

(2) Co-operation under Section 2, in so far as the assistance sought involves coercive action, and under Section 3 of this chapter, may also be refused if the measures sought could not be taken under the domestic law of the requested Party for the purposes of investigations or proceedings, had it been a similar domestic case.

(3) Where the law of the requested Party so requires, co-operation under Section 2, in so far as the assistance sought involves coercive action, and under Section 3 of this chapter may also be refused if the measures sought or any other measures having similar effects would not be permitted under the law of the requesting Party, or, as regards the competent authorities of the requesting Party, if the request is not authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.

(4) Co-operation under Section 4 of this chapter may also be refused if:

a) under the law of the requested Party confiscation is not provided for in respect of the type of offence to which the request relates; or
b) without prejudice to the obligation pursuant to Article 23, paragraph 3, it would be contrary to the principles of the domestic law of the requested Party concerning the limits of confiscation in respect of the relationship between an offence and:
   i) an economic advantage that might be qualified as its proceeds; or
   ii) property that might be qualified as its instrumentalities; or
c) under the law of the requested Party confiscation may no longer be imposed or enforced because of the lapse of time; or
d) without prejudice to Article 23, paragraph 5, the request does not relate to a previous conviction, or a decision of a judicial nature or a statement in such a decision that an offence or several offences have been committed, on the basis of which the confiscation has been ordered or is sought; or
e) confiscation is either not enforceable in the requesting Party, or it is still subject to ordinary means of appeal; or
f) the request relates to a confiscation order resulting from a decision rendered in absentia of the person against whom the order was issued and, in the opinion of the requested Party, the proceedings conducted by the requesting Party leading to such decision did not satisfy the minimum rights of defence recognised as due to everyone against whom a criminal charge is made.

(5) For the purpose of paragraph 4.f of this article a decision is not considered to have been rendered in absentia if:

a) it has been confirmed or pronounced after opposition by the person concerned; or
b) it has been rendered on appeal, provided that the appeal was lodged by the person concerned.

(6) When considering, for the purposes of paragraph 4.f of this article if the minimum rights of defence have been satisfied, the requested Party shall take into account the fact that the person concerned has deliberately sought to evade justice or the fact that that person, having had the possibility of lodging a legal remedy against the decision made in absentia, elected not to do so. The same will apply when the person concerned, having been duly served with the summons to appear, elected not to do so nor to ask for adjournment.

(7) A Party shall not invoke bank secrecy as a ground to refuse any co-operation under this chapter. Where its domestic law so requires, a Party may require that a request for co-operation which would involve the lifting of bank secrecy be authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.

(8) Without prejudice to the ground for refusal provided for in paragraph 1.a of this article:

a) the fact that the person under investigation or subjected to a confiscation order by the authorities of the requesting Party is a legal person shall not be invoked by the requested Party as an obstacle to affording any co-operation under this chapter;
b) the fact that the natural person against whom an order of confiscation of proceeds has been issued has died or the fact that a legal person against whom an order of confiscation of proceeds has been issued has subsequently been dissolved shall not be invoked as an obstacle to render assistance in accordance with Article 23, paragraph 1.a;
c) the fact that the person under investigation or subjected to a confiscation order by the authorities of the requesting Party is mentioned in the request both as the author of the underlying criminal offence and of the offence of money laundering, in accordance with Article 9.2.b of this Convention, shall not be invoked by the requested Party as an obstacle to affording any co-operation under this chapter.

ARTICLE 29

POSTPONEMENT

The requested Party may postpone action on a request if such action would prejudice investigations or proceedings by its authorities.

ARTICLE 30

PARTIAL OR CONDITIONAL GRANTING OF A REQUEST

Before refusing or postponing co-operation under this chapter, the requested Party shall, where appropriate after having consulted the requesting Party, consider whether the request may be granted partially or subject to such conditions as it deems necessary.

SECTION 6

NOTIFICATION AND PROTECTION OF THIRD PARTIES' RIGHTS

ARTICLE 31

NOTIFICATION OF DOCUMENTS

(1) The Parties shall afford each other the widest measure of mutual assistance in the serving of judicial documents to persons affected by provisional measures and confiscation.

(2) Nothing in this article is intended to interfere with:

a) the possibility of sending judicial documents, by postal channels, directly to persons abroad;
b) the possibility for judicial officers, officials or other competent authorities of the Party of origin to effect service of judicial documents directly through the consular authorities of that Party or through judicial officers, officials or other competent authorities of the Party of destination,

unless the Party of destination makes a declaration to the contrary to the Secretary General of the Council of Europe at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

(3) When serving judicial documents to persons abroad affected by provisional measures or confiscation orders issued in the sending Party, this Party shall indicate what legal remedies are available under its law to such persons.

ARTICLE 32

RECOGNITION OF FOREIGN DECISIONS

(1) When dealing with a request for co-operation under Sections 3 and 4, the requested Party shall recognise any judicial decision taken in the requesting Party regarding rights claimed by third parties.

(2) Recognition may be refused if:

a) third parties did not have adequate opportunity to assert their rights; or
b) the decision is incompatible with a decision already taken in the requested Party on the same matter; or
c) it is incompatible with the ordre public of the requested Party; or
d) the decision was taken contrary to provisions on exclusive jurisdiction provided for by the law of the requested Party.

SECTION 7

PROCEDURAL AND OTHER GENERAL RULES

ARTICLE 33

CENTRAL AUTHORITY

(1) The Parties shall designate a central authority or, if necessary, authorities, which shall be responsible for sending and answering requests made under this hapter, the execution of such requests or the transmission of them to the authorities competent for their execution.

(2) Each Party shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, communicate to the Secretary General of the Council of Europe the names and addresses of the authorities designated in pursuance of paragraph 1 of this article.

ARTICLE 34

DIRECT COMMUNICATION

(1) The central authorities shall communicate directly with one another.

(2) In the event of urgency, requests or communications under this chapter may be sent directly by the judicial authorities, including public prosecutors, of the requesting Party to such authorities of the requested Party. In such cases a copy shall be sent at the same time to the central authority of the requested Party through the central authority of the requesting Party.

(3) Any request or communication under paragraphs 1 and 2 of this article may be made through the International Criminal Police Organisation (Interpol).

(4) Where a request is made pursuant to paragraph 2 of this article and the authority is not competent to deal with the request, it shall refer the request to the competent national authority and inform directly the requesting Party that it has done so.

(5) Requests or communications under Section 2 of this chapter, which do not involve coercive action, may be directly transmitted by the competent authorities of the requesting Party to the competent authorities of the requested Party.

(6) Draft requests or communications under this chapter may be sent directly by the judicial authorities of the requesting Party to such authorities of the requested Party prior to a formal request to ensure that it can be dealt with efficiently upon receipt and contains sufficient information and supporting documentation for it to meet the requirements of the legislation of the requested Party.

ARTICLE 35

FORM OF REQUEST AND LANGUAGES

(1) All requests under this chapter shall be made in writing. They may be transmitted electronically, or by any other means of telecommunication, provided that the requesting Party is prepared, upon request, to produce at any time a written record of such communication and the original. However each Party may, at any time, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate the conditions in which it is ready to accept and execute requests received electronically or by any other means of communication.

(2) Subject to the provisions of paragraph 3 of this

article, translations of the requests or supporting documents shall not be required.

(3) At the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any State or the European Community may communicate to the Secretary General of the Council of Europe a declaration that it reserves the right to require that requests made to it and documents supporting such requests be accompanied by a translation into its own language or into one of the official languages of the Council of Europe or into such one of these languages as it shall indicate. It may on that occasion declare its readiness to accept translations in any other language as it may specify. The other Parties may apply the reciprocity rule.

ARTICLE 36

LEGALISATION

Documents transmitted in application of this chapter shall be exempt from all legalisation formalities.

ARTICLE 37

CONTENT OF REQUEST

(1) Any request for co-operation under this chapter shall specify:

a) the authority making the request and the authority carrying out the investigations or proceedings;
b) the object of and the reason for the request;
c) the matters, including the relevant facts (such as date, place and circumstances of the offence) to which the investigations or proceedings relate, except in the case of a request for notification;
d) insofar as the co-operation involves coercive action:
   i) the text of the statutory provisions or, where this is not possible, a statement of the relevant law applicable; and
   ii) an indication that the measure sought or any other measures having similar effects could be taken in the territory of the requesting Party under its own law;
e) where necessary and in so far as possible:
   i) details of the person or persons concerned, including name, date and place of birth, nationality and location, and, in the case of a legal person, its seat; and
   ii) the property in relation to which co-operation is sought, its location, its connection with the person or persons concerned, any connection with the offence, as well as any available information about other persons, interests in the property; and
f) any particular procedure the requesting Party wishes to be followed.

(2) A request for provisional measures under Section 3 in relation to seizure of property on which a confiscation order consisting in the requirement to pay a sum of money may be realised shall also indicate a maximum amount for which recovery is sought in that property.

(3) In addition to the indications mentioned in paragraph 1, any request under Section 4 shall contain:

a) in the case of Article 23, paragraph 1.a:
   i) a certified true copy of the confiscation order made by the court in the requesting Party and a statement of the grounds on the basis of which the order was made, if they are not indicated in the order itself;
   ii) an attestation by the competent authority of the requesting Party that the confiscation order is enforceable and not subject to ordinary means of appeal;
   iii) information as to the extent to which the enforcement of the order is requested; and
   iv) information as to the necessity of taking any provisional measures;
b) in the case of Article 23, paragraph 1.b, a statement of the facts relied upon by the requesting Party sufficient to enable the requested Party to seek the order under its domestic law;
c) when third parties have had the opportunity to claim rights, documents demonstrating that this has been the case.

ARTICLE 38

DEFECTIVE REQUESTS

(1) If a request does not comply with the provisions of this chapter or the information supplied is not sufficient to enable the requested Party to deal with the request, that Party may ask the requesting Party to amend the request or to complete it with additional information.

(2) The requested Party may set a time-limit for the receipt of such amendments or information.

(3) Pending receipt of the requested amendments or information in relation to a request under Section 4 of this chapter, the requested Party may take any of the measures referred to in Sections 2 or 3 of this chapter.

ARTICLE 39

PLURALITY OF REQUESTS

(1) Where the requested Party receives more than one request under Sections 3 or 4 of this chapter in respect of the same person or property, the plurality of requests shall not prevent that Party from dealing with the requests involving the taking of provisional measures.

(2) In the case of plurality of requests under Section 4 of this chapter, the requested Party shall consider consulting the requesting Parties.

ARTICLE 40

OBLIGATION TO GIVE REASONS

The requested Party shall give reasons for any decision to refuse, postpone or make conditional any co-operation under this chapter.

ARTICLE 41

INFORMATION

(1) The requested Party shall promptly inform the requesting Party of:
a) the action initiated on a request under this chapter;
b) the final result of the action carried out on the basis of the request;
c) a decision to refuse, postpone or make conditional, in whole or in part, any co-operation under this chapter;
d) any circumstances which render impossible the carrying out of the action sought or are likely to delay it significantly; and
e) in the event of provisional measures taken pursuant to a request under Sections 2 or 3 of this chapter, such provisions of its domestic law as would automatically lead to the lifting of the provisional measure.

(2) The requesting Party shall promptly inform the requested Party of:
a) any review, decision or any other fact by reason of which the confiscation order ceases to be wholly or partially enforceable; and
b) any development, factual or legal, by reason of which any action under this chapter is no longer justified.

(3) Where a Party, on the basis of the same confiscation order, requests confiscation in more than one Party, it shall inform all Parties which are affected by an enforcement of the order about the request.

ARTICLE 42

RESTRICTION OF USE

(1) The requested Party may make the execution of a request dependent on the condition that the information or evidence obtained will not, without its prior consent, be used or transmitted by the authorities of the requesting Party for investigations or proceedings other than those specified in the request.

(2) Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that, without its prior consent, information or evidence provided by it under this chapter may not be used or transmitted by the authorities of the requesting Party in investigations or proceedings other than those specified in the request.

ARTICLE 43

CONFIDENTIALITY

(1) The requesting Party may require that the requested Party keep confidential the facts and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting Party.

(2) The requesting Party shall, if not contrary to basic principles of its national law and if so requested, keep confidential any evidence and information provided by the requested Party, except to the extent that its disclosure is necessary for the investigations or proceedings described in the request.

(3) Subject to the provisions of its domestic law, a Party which has received spontaneous information under Article 20 shall comply with any requirement of confidentiality as required by the Party which supplies the information. If the other Party cannot comply with such requirement, it shall promptly inform the transmitting Party.

ARTICLE 44

COSTS

The ordinary costs of complying with a request shall be borne by the requested Party. Where costs of a substantial or extraordinary nature are necessary to comply with a request, the Parties shall consult in order to agree the conditions on which the request is to be executed and how the costs shall be borne.

ARTICLE 45

DAMAGES

(1) When legal action on liability for damages resulting from an act or omission in relation to co-operation under this chapter has been initiated by a person, the Parties concerned shall consider consulting each other, where appropriate, to determine how to apportion any sum of damages due.

(2) A Party which has become subject of a litigation for damages shall endeavour to inform the other Party of such litigation if that Party might have an interest in the case.

CHAPTER V

CO-OPERATION BETWEEN FIU'S

ARTICLE 46

CO-OPERATION BETWEEN FIU'S

(1) Parties shall ensure that FIUs, as defined in this Convention, shall cooperate for the purpose of combating money laundering, to assemble and analyse, or, if appropriate, investigate within the FIU relevant information on any fact which might be an indication of money laundering in accordance with their national powers.

(2) For the purposes of paragraph 1, each Party shall ensure that FIUs exchange, spontaneously or on request and either in accordance with this Convention or in accordance with existing or future memoranda of understanding compatible with this Convention, any accessible information that may be relevant to the processing or analysis of information or, if appropriate, to investigation by the FIU regarding financial transactions related to money laundering and the natural or legal persons involved.

(3) Each Party shall ensure that the performance of the functions of the FIUs under this article shall not be affected by their internal status, regardless of whether they are administrative, law enforcement or judicial authorities.

(4) Each request made under this article shall be accompanied by a brief statement of the relevant facts known to the requesting FIU. The FIU shall specify in the request how the information sought will be used.

(5) When a request is made in accordance with this article, the requested FIU shall provide all relevant information, including accessible financial information and requested law enforcement data, sought in the request, without the need for a formal letter of request under applicable conventions or agreements between the Parties.

(6) An FIU may refuse to divulge information which could lead to impairment of a criminal investigation being conducted in the requested Party or, in exceptional circumstances, where divulging the information would be clearly disproportionate to the legitimate interests of a natural or legal person or the Party concerned or would otherwise not be in accordance with fundamental principles of national law of the requested Party. Any such refusal shall be appropriately explained to the FIU requesting the information.

(7) Information or documents obtained under this article shall only be used for the purposes laid down in paragraph 1. Information supplied by a counterpart FIU shall not be disseminated to a third party, nor be used by the receiving FIU for purposes other than analysis, without prior consent of the supplying FIU.

(8) When transmitting information or documents pursuant to this article, the transmitting FIU may impose restrictions and conditions on the use of information for purposes other than those stipulated in paragraph 7. The receiving FIU shall comply with any such restrictions and conditions.

(9) Where a Party wishes to use transmitted information or documents for criminal investigations or prosecutions for the purposes laid down in paragraph 7, the transmitting FIU may not refuse its consent to such use unless it does so on the basis of restrictions under its national law or conditions referred to in paragraph 6. Any refusal to grant consent shall be appropriately explained.

(10) FIUs shall undertake all necessary measures, including security measures, to ensure that information submitted under this article is not accessible by any other authorities, agencies or departments.

(11) The information submitted shall be protected, in conformity with the Council of Europe Convention of 28 January 1981 for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108) and taking account of Recommendation No R(87)15 of 15 September 1987 of the Committee of Ministers of the Council of Europe Regulating the Use of Personal Data in the Police Sector, by at least the same rules of confidentiality and protection of personal data as those that apply under the national legislation applicable to the requesting FIU.

(12) The transmitting FIU may make reasonable enquiries as to the use made of information provided and the receiving FIU shall, whenever practicable, provide such feedback.

(13) Parties shall indicate the unit which is an FIU within the meaning of this article.

ARTICLE 47

INTERNATIONAL CO-OPERATION FOR POSTPONEMENT OF SUSPICIOUS TRANSACTIONS

(1) Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to permit urgent action to be initiated by a FIU, at the request of a foreign FIU, to suspend or withhold consent to a transaction going ahead for such periods and depending on the same conditions as apply in its domestic law in respect of the postponement of transactions.

(2) The action referred to in paragraph 1 shall be taken where the requested FIU is satisfied, upon justification by the requesting FIU, that:
a) the transaction is related to money laundering; and
b) the transaction would have been suspended, or consent to the transaction going ahead would have been withheld, if the transaction had been the subject of a domestic suspicious transaction report.

CHAPTER VI

MONITORING MECHANISM AND SETTLEMENT OF DISPUTES

ARTICLE 48

MONITORING MECHANISM AND SETTLEMENT OF DISPUTES

(1) The Conference of the Parties (COP) shall be responsible for following the implementation of the Convention. The COP:
a) shall monitor the proper implementation of the Convention by the Parties;
b) shall, at the request of a Party, express an opinion on any question concerning the interpretation and application of the Convention.

(2) The COP shall carry out the functions under paragraph 1.a above by using any available Select Committee of Experts on the Evaluation of Anti-Money Laundering Measures (Moneyval) public summaries (for Moneyval countries) and any available FATF public summaries (for FATF countries), supplemented by periodic self assessment questionnaires, as appropriate. The monitoring procedure will deal with areas covered by this Convention only in respect of those areas which are not covered by other relevant international standards on which mutual evaluations are carried out by the FATF and Moneyval.

(3) If the COP concludes that it requires further information in the discharge of its functions, it shall

liaise with the Party concerned, taking advantage, if so required by the COP, of the procedure and mechanism of Moneyval. The Party concerned shall then report back to the COP. The COP shall on this basis decide whether or not to carry out a more in-depth assessment of the position of the Party concerned. This may, but need not necessarily, involve, a country visit by an evaluation team.

(4) In case of a dispute between Parties as to the interpretation or application of the Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to the COP, to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.

(5) The COP shall adopt its own rules of procedure.

(6) The Secretary General of the Council of Europe shall convene the COP not later than one year following the entry into force of this Convention. Thereafter, regular meetings of the COP shall be held in accordance with the rules of procedure adopted by the COP.

CHAPTER VII
FINAL PROVISIONS

ARTICLE 49

SIGNATURE AND ENTRY INTO FORCE

(1) The Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the European Community and non-member States which have participated in its elaboration. Such States or the European Community may express their consent to be bound by:

a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.

(2) Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

(3) This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which 6 signatories, of which at least four are member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.

(4) In respect of any Signatory which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.

(5) No Party to the 1990 Convention may ratify, accept or approve this Convention without considering itself bound by at least the provisions corresponding to the provisions of the 1990 Convention to which it is bound.

(6) As from its entry into force, Parties to this Convention, which are at the same time Parties to the 1990 Convention:

a) shall apply the provisions of this Convention in their mutual relationships;
b) shall continue to apply the provisions of the 1990 Convention in their relations with other Parties to the said Convention, but not to the present Convention.

ARTICLE 50

ACCESSION TO THE CONVENTION

(1) After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Parties to the Convention, may invite any State not a member of the Council and not having participated in its elaboration to accede to this Convention, by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d. of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee.

(2) In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

ARTICLE 51

TERRITORIAL APPLICATION

(1) Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which the Convention shall apply.

(2) Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of the Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

(3) Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

ARTICLE 52

RELATIONSHIP TO OTHER CONVENTIONS AND AGREEMENTS

(1) This Convention does not affect the rights and undertakings of Parties derived from international multilateral instruments concerning special matters.

(2) The Parties to this Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for the purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it.

(3) If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty in respect of a subject which is dealt with in this Convention or otherwise have established their relations in respect of that subject, they shall be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate these relations accordingly, in lieu of the Convention, if it facilitates international co-operation.

(4) Parties which are members of the European Union shall, in their mutual relations, apply Community and European Union rules in so far as there are Community or European Union rules governing the particular subject concerned and applicable to the specific case, without prejudice to the object and purpose of the present Convention and without prejudice to its full application with other Parties.

ARTICLE 53

DECLARATIONS AND RESERVATIONS

(1) Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, make one or more of the declaration provided for in Article 3, paragraph 2, Article 9, paragraph 4, Article 17, paragraph 5, Article 24, paragraph 3, Article 31, paragraph 2, Article 35, paragraphs 1 and 3 and Article 42, paragraph 2.

(2) Any State or the European Community may also, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General, reserve its right not to apply, in part or in whole, the provisions of Article 7, paragraph 2, sub-paragraph c; Article 9, paragraph 6; Article 46, paragraph 5; and Article 47.

(3) Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare the manner in which it intends to apply Articles 17 and 19 of this Convention, particularly taking into account applicable international agreements in the field of international co-operation in criminal matters. It shall notify any changes in this information to the Secretary General of the Council of Europe.

(4) Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare:

a) that it will not apply Article 3, paragraph 4 of this Convention; or
b) that it will apply Article 3, paragraph 4 of this Convention only partly; or
the manner in which it intends to apply Article 3, paragraph 4 of this Convention.

It shall notify any changes in this information to the Secretary General of the Council of Europe.

(5) No other reservation may be made.

(6) Any Party which has made a reservation under this article may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.

(7) A Party which has made a reservation in respect of a provision of the Convention may not claim the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

ARTICLE 54

AMENDMENTS

(1) Amendments to the Convention may be proposed by any Party, and shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the member States of the Council of Europe, to the European Community and to every non-member State which has acceded to or has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 50.

(2) Any amendment proposed by a Party shall be communicated to the European Committee on Crime Problems (CDPC) which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.

(3) The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by the CDPC and may adopt the amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe.

(4) The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.

(5) Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

(6) In order to update the categories of offences contained in the appendix, as well as amend Article 13, amendments may be proposed by any Party or by the Committee of Ministers. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.

(7) After having consulted the Parties which are not

members of the Council of Europe and, if necessary the CDPC, the Committee of Ministers may adopt an amendment proposed in accordance with paragraph 6 by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Parties. During this period, any Party may notify the Secretary General of any objection to the entry into force of the amendment in its respect.

(8) If one-third of the Parties notifies the Secretary General of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.

(9) If less than one-third of the Parties notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Parties which have not notified an objection.

(10) Once an amendment has entered into force in accordance with paragraphs 6 to 9 of this article and a Party has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Party concerned on the first day of the month following the date on which it has notified the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance. A Party which has made an objection may withdraw it at any time by notifying it to the Secretary General of the Council of Europe.

(11) If an amendment has been adopted by the Committee of Ministers, a State or the European Community may not express their consent to be bound by the Convention, without accepting at the same time the amendment.

ARTICLE 55

DENUNCIATION

(1) Any Party may, at any time, denounce the Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

(2) Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

(3) The present Convention shall, however, continue to apply to the enforcement under Article 23 of confiscation for which a request has been made in conformity with the provisions of the Convention before the date on which such a denunciation takes effect.

ARTICLE 56

NOTIFICATIONS

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the European Community, the non-member States which have participated in the elaboration of the Convention, any State invited to accede to it and any other Party to the Convention of:

a) any signature;
b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
c) any date of entry into force of the Convention in accordance with Articles 49 and 50;
d) any declaration or reservation made under Article 53;
e) any other act, notification or communication relating to the Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Warsaw, the 16th day of May 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the European Community, to the non-member States which have participated in the elaboration of the Convention and to any State invited to accede to it.

Note by the Secretariat: See the Declaration formulated by the European Community and the Member States of the European Union upon the adoption of the Convention by the Committee of Ministers of the Council of Europe, on 3 May 2005: "The European Community/European Union and its Member States reaffirm that their objective in requesting the inclusion of a “disconnection clause” is to take account of the institutional structure of the Union when acceding to international conventions, in particular in case of transfer of sovereign powers from the Member States to the Community.

This clause is not aimed at reducing the rights or increasing the obligations of a non-European Union Party vis-a-vis the European Community/European Union and its Member States, inasmuch as the latter are also parties to this Convention.

The disconnection clause is necessary for those parts of the Convention which fall within the competence of the Community/Union, in order to indicate that European Union Member States cannot invoke and apply the rights and obligations deriving from the Convention directly among themselves (or between themselves and the European Community/Union).

This does not detract from the fact that the Convention applies fully between the European Community/European Union and its Member States on the one hand, and the other Parties to the Convention, on the other; the Community and the European Union Members States will be bound by the Convention and will apply it like any Party to the Convention, if necessary, through Community/Union legislation. They will thus guarantee the full respect of the Convention’s provisions vis-a-vis non-European Union Parties."

Appendix

a) participation in an organised criminal group and racketeering;
b) terrorism, including financing of terrorism;
c) trafficking in human beings and migrant smuggling;
d) sexual exploitation, including sexual exploitation of children;
e) illicit trafficking in narcotic drugs and psychotropic substances;
f) illicit arms trafficking;
g) illicit trafficking in stolen and other goods;
h) corruption and bribery;
i) fraud;
j) counterfeiting currency;
k) counterfeiting and piracy of products;
l) environmental crime;
m) murder, grievous bodily injury;
n) kidnapping, illegal restraint and hostage-taking;
o) robbery or theft;
p) smuggling;
q) extortion;
r) forgery;
s) piracy; and
t) insider trading and market manipulation.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.